

การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม
Decision Making on Pursuing a Master's Degree of Undergraduate Students Studying at
Siam University

นาย ศรีณย์วีร์ เอมะศิริ
Mr. Saranwee Emasiri
6017102004

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม
พุทธศักราช 2561

ใบรับรองการค้นคว้าอิสระ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขา การตลาด

บัณฑิตวิทยาลัย สาขาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัย
สยาม
นามผู้วิจัย นายศรัณย์วีร์ เอมะศิริ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษา วันที่ 25 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2562

.....

(ดร.พิเชษฐ์ มุลิกะโปดก)
อาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....

(รศ.ดร. จอมพงศ์ มงคลวนิช)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 8 เดือน มกราคม พ.ศ. 2563

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องการศึกษาอิสระ : การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม

โดย : นาย ศรัณย์วีร์ เอมะศิริ

ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเอก : การตลาด

อาจารย์ที่ปรึกษา

:
.....

(ดร.พิเชษฐ์ มุตติกะโปดก)

..... 25 / 50 / 2562

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสำรวจปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม 2) เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม 3) เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 394 ตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่มีความเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21 ปี ระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับคือ ม.6 ยังไม่มีเกรดเฉลี่ยสะสม (นักศึกษาใหม่) ขณะที่ศึกษาคือคณะบริหารธุรกิจ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และแหล่งรายได้หลักในปัจจุบันของนักศึกษามาจากพ่อแม่/ผู้ปกครอง มากที่สุด ให้ระดับความสำคัญของปัจจัยพื้นฐานซึ่งประกอบด้วยด้านครอบครัว ด้านการเงิน ด้านสถาบันการศึกษา และด้านสังคมในระดับมากทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยด้านสังคมสูงที่สุด

มีความต้องการที่จะศึกษาต่อปริญญาโทในระดับปานกลาง การทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม คือ อายุ, เกรดเฉลี่ยสะสมของมหาวิทยาลัยสยาม และคณะที่ศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม คือปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา และปัจจัยด้านสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ปริญญาโท, นักศึกษา, มหาวิทยาลัยสยาม

Abstract

Research Title : Decision Making on Pursuing a Master's Degree of Undergraduate Students Studying at Siam University

Researcher : Mr. Saranwee Emasiri

Degree : Master of Business Administration

Major : Marketing

Advisor :

(Dr. Pichet Musikapodok)

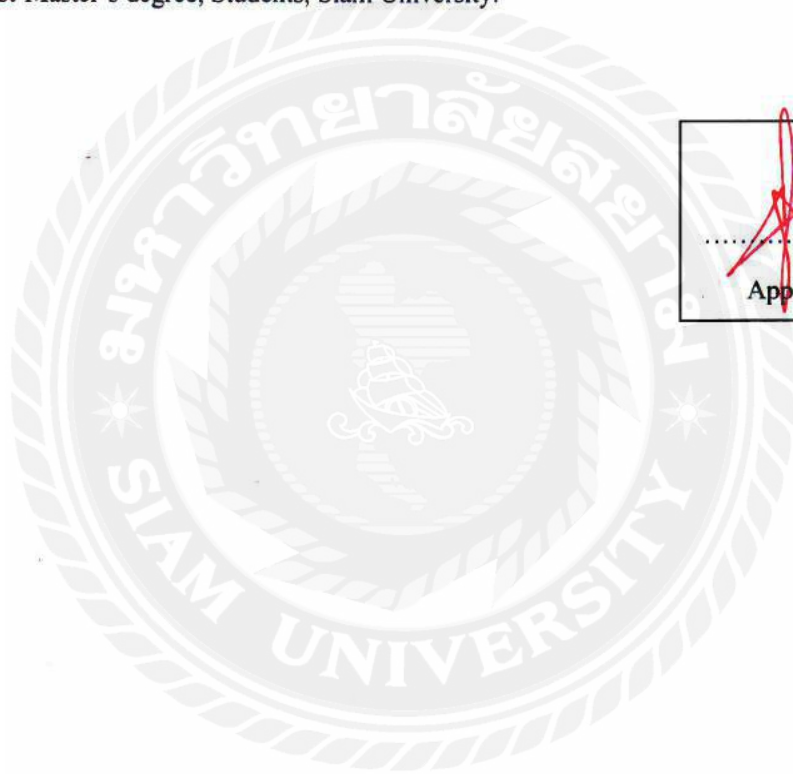
... 25 / Dec / 2019 ...

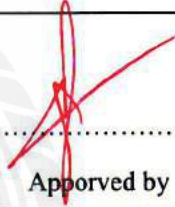
The purposes of this research were: (1) to study the personal factors that affect decision making on pursuing a master's degree of undergraduate students studying at Siam University; (2) to study basic factors that affect decision making on pursuing a master's degree of undergraduate students studying at Siam University; and lastly (3) to study decision making on pursuing a master's degree of undergraduate students studying at Siam University. For this research, through specific sampling, there were 394 samples. The tools for gathering information were questionnaires and statistics used to analyze data were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, Independent Sample t-test and One-Way ANOVA.

The result from the research showed that the majority of the participants were female, 21 years old, highest level of education was grade 12, with no GPA (new students), studying in the Bachelor of Business Administration program, the monthly income was less than 10,000 baht and the source of monthly income was from their parents/ guardian. Basic factors, consisting of family, finance, educational institution and society, affected the students' decision making on pursuing a master's degree which most of them were at high level in overall, and with society had

the highest average score. The desire to study a Master's Degree of students was moderate level. Hypothesis testing found that personal factors that affected decision making on pursuing a master's degree of undergraduate students studying at Siam University were age, GPA and faculty at a significance level of 0.05. Basic factors that affected decision making on pursuing a master's degree of undergraduate students studying at Siam University were family, finance, educational institution and society at a significance level of 0.05.

Keywords: Master's degree, Students, Siam University.

.....
Approved by

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากผู้เกี่ยวข้องมากมาย ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ ดร. พิเชษฐ มุสิกะโปดก และ ดร. รุ่งโรจน์ สงสระบุญ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาใช้เวลาอันมีค่า ให้ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบ และปรับปรุง ทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์มหาวิทยาลัยสยามที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการแจกแบบสอบถาม รวมถึงนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ทำให้งานวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์ได้

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา พี่ๆ น้องๆ และเพื่อนที่เป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ผู้วิจัยมิได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ที่ช่วยให้การจัดทำการค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ในที่สุด

นายศรัณย์วีร์ เอเมะศิริ

พ.ศ. 2561

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 กรอบแนวคิดของการวิจัย	5
1.4 สมมติฐานการวิจัย	5
1.5 ขอบเขตในการวิจัย	6
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ	8
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษา	11
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนการศึกษา	15
2.4 ประวัติมหาวิทยาลัยสยาม	18
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		
3	วิธีดำเนินการวิจัย	
	3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
	3.2 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	27
	3.3 การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	29
	3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
	3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
	4.1 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยง (Reliability Analysis)	32
	4.2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	33
	4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท	36
	4.4 ผลการวิเคราะห์การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม	39
	4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็น ปัญหาหรืออุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท	39
	4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน	41
5	สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
	5.1 สรุปผลการวิจัย	52
	5.2 อภิปรายผลการวิจัยและผลการทดสอบสมมติฐาน	53
	5.3 ข้อเสนอแนะ	58
บรรณานุกรม		60
ภาคผนวก		62

สารบัญตาราง

ตารางที่

1.1	จำนวนนักเรียน นิสิต นักศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาถึงอุดมศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ถึง 2558	1
1.2	จำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ถึง 2558	2
1.3	จำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาโท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ถึง 2558	2
1.4	จำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาโท ของสถานศึกษาเอกชนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ถึง 2558	3
1.5	จำนวนสถาบันอุดมศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ถึง 2558	3
1.6	จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยสยาม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 ถึง 2561	4
4.1	ผลการวิเคราะห์หลักขณะปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	33
4.2	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านครอบครัว	36
4.3	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านการเงิน	36
4.4	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านสถาบันการศึกษา	37
4.5	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านสังคม	38
4.6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม	39
4.7	จำนวนของนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามข้อคิดเห็น	40
4.8	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรเพศ	41
4.9	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรอายุ	41

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

4.10	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ	42
4.11	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมของมหาวิทยาลัยสยาม	42
4.12	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรคณะที่ศึกษา	43
4.13	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	43
4.14	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรแหล่งรายได้หลักในปัจจุบัน	44
4.15	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรปัจจัยด้านครอบครัว	44
4.16	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรปัจจัยด้านการเงิน	45
4.17	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

- 4.18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับ
ปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปร
ปัจจัยด้านสังคม 49

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นการศึกษาความรู้ที่สืบทอดกันมาเพื่อทำให้มนุษย์มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกายจิตใจและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ การศึกษานั้นไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการเรียนรู้ในห้องเรียนหรือการอ่านหนังสือเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเรียนรู้ผ่านการกระทำ การใช้ชีวิตประจำวันหรือการพบเห็นเหตุการณ์ต่างๆ อีกด้วย การศึกษาเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตลอดชีวิตตั้งแต่เกิดจนถึงสิ้นอายุขัย (สุมาลี สังข์ศรี, 2552) หลังจากที่มนุษย์ได้รับการศึกษาแล้วก็ต้องนำไปปรับใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยีเพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเอง อาชีพ สังคม และประเทศ

จากผลการสำรวจก็แสดงให้เห็นว่าประชาชนของประเทศไทยเองก็เห็นความสำคัญของการศึกษา โดยมีจำนวนนักเรียน นิสิต นักศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาถึงอุดมศึกษาเป็นจำนวนมากกว่า 13 ล้านคน ตั้งแต่ปี 2553 ถึง 2558 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) ตามตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 จำนวนนักเรียน นิสิต นักศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาถึงอุดมศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ถึง 2558

ชั้นและระดับการศึกษา	2553 (2010)	2554 (2011)	2555 (2012)	2556 (2013)	2557 (2014)	2558 (2015)
ตั้งแต่ก่อนประถมศึกษาถึงอุดมศึกษา	14,150,863	13,954,735	13,931,095	13,606,743	13,362,513	13,341,431

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2561)

ครอบครัวของนักเรียน นิสิต นักศึกษาเหล่านี้ต่างพยายามให้บุตรของตนเองได้มีการศึกษามากเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจต้นทุนชีวิตเยาวชนต่อการสอบเข้าอุดมศึกษาต่อปีซึ่งเปิดเผยผลสำรวจในปี 2559 ว่า ผู้ปกครองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายล้วนมีความพร้อมที่จะสนับสนุนเพื่อให้บุตรหลานได้เรียนต่ออุดมศึกษา แม้ว่าจะต้องไปกู้เงินหรือไม่ก็ตาม โดยพบสัดส่วนการกู้ยืมเงินเพื่อสนับสนุนการศึกษาในครัวเรือนยากจน 52% ฐานะปานกลาง 27% และค่อนข้างมีฐานะ 19% (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.)) และสอดคล้องกับผลการวิจัยว่าไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาคณะใดและศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนหรือรัฐบาล นักศึกษาส่วนมากก็ยังให้ความสำคัญใน

ระดับมากต่อการมีกองทุนให้กู้ยืมทางการศึกษา (ศิริจรรยา แก้วสารภูมิ 2556, อภิสัทธ์ ไชยรงค์ และ จุฑาสินี ชนะศึก 2558) จากที่กล่าวมานี้ส่งผลให้จำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาตรีมีจำนวนมาก ตามผลสำรวจในปี 2553 ถึง 2558 ตามตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 จำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ถึง 2558

ชั้นและระดับการศึกษา	2553 (2010)	2554 (2011)	2555 (2012)	2556 (2013)	2557 (2014)	2558 (2015)
ปริญญาตรีและต่ำกว่า	2,173,037	2,156,730	2,357,831	2,186,822	2,139,868	2,181,601

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2561)

จากการที่มีนักศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่า 2 ล้านคนในทุกปีทำให้เกิดการแข่งขันในตลาดแรงงานของผู้ที่จบปริญญาตรีมีความรุนแรงมากขึ้น นักศึกษาในจำนวนดังกล่าวที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้วจึงเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาโทเพื่อให้เกิดความได้เปรียบด้านการแข่งขันในตลาดแรงงานส่งผลให้มีนักศึกษาระดับปริญญาโทมีจำนวนมากกว่า 1 แสนคนต่อปี ซึ่งเห็นได้จากผลการสำรวจในปี 2553 ถึง 2558 พบว่าจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโทมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ตามตารางที่ 1.3

ตารางที่ 1.3 จำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาโท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ถึง 2558

ชั้นและระดับการศึกษา	2553 (2010)	2554 (2011)	2555 (2012)	2556 (2013)	2557 (2014)	2558 (2015)
จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโท	176,619	185,760	172,894	197,500	184,180	158,896

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2561)

ในจำนวนนี้ นักศึกษาระดับปริญญาโทของสถานศึกษาเอกชนในปี 2553 ถึง 2558 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามตารางที่ 1.4

ตารางที่ 1.4 จำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาโท ของสถานศึกษาเอกชน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ถึง 2558

ชั้นและระดับการศึกษา	2553 (2010)	2554 (2011)	2555 (2012)	2556 (2013)	2557 (2014)	2558 (2015)
จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโท ของสถานศึกษาเอกชน	13,124	14,686	18,072	25,772	34,711	23,200

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2561)

ส่วนในด้านสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยมีสถาบันที่ให้การศึกษาระดับอุดมศึกษาอยู่ถึง 154 แห่ง โดยแบ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 80 แห่ง และสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน 74 แห่ง ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นมาจาก 151 แห่ง ตามตารางที่ 1.5 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถานศึกษาเอกชนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 1.5 จำนวนสถาบันอุดมศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ถึง 2558

สังกัด	2553 (2010)	2554 (2011)	2555 (2012)	2556 (2013)	2557 (2014)	2558 (2015)
สถาบันอุดมศึกษา	150	150	150	150	150	154
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	79	79	79	79	79	80
สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน	71	71	71	71	71	74

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2561)

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความสำคัญที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยสยาม ผู้วิจัยจึงได้ทำการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ได้แก่ อายุ, เกรดเฉลี่ย, สถานภาพ, ระดับการศึกษา, สาขาที่จบมา, รายได้เฉลี่ย, ประสบการณ์ทำงาน, การมีอาชีพเสริม, แหล่งรายได้ในปัจจุบัน เป็นต้น (ชนินทร์ เลิศประภากรณ์ (2553), ทศนี ทศศรี (2558), วารุณี รักด้วง (2558) และ สุชาวดี กิ่งทอง (2559))

จากที่กล่าวมาข้างต้น จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนโดยรวมแล้วมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่ทว่าในมหาวิทยาลัยสยามกลับมีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรภาษาไทยลดลง ตามตารางที่ 1.6

ตารางที่ 1.6 จำนวนนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยสยาม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 ถึง 2561

ระดับการศึกษา	2556 (2013)	2557 (2014)	2558 (2015)	2559 (2016)	2560 (2017)	2561 (2018)
นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยสยาม	194	157	123	66	58	63

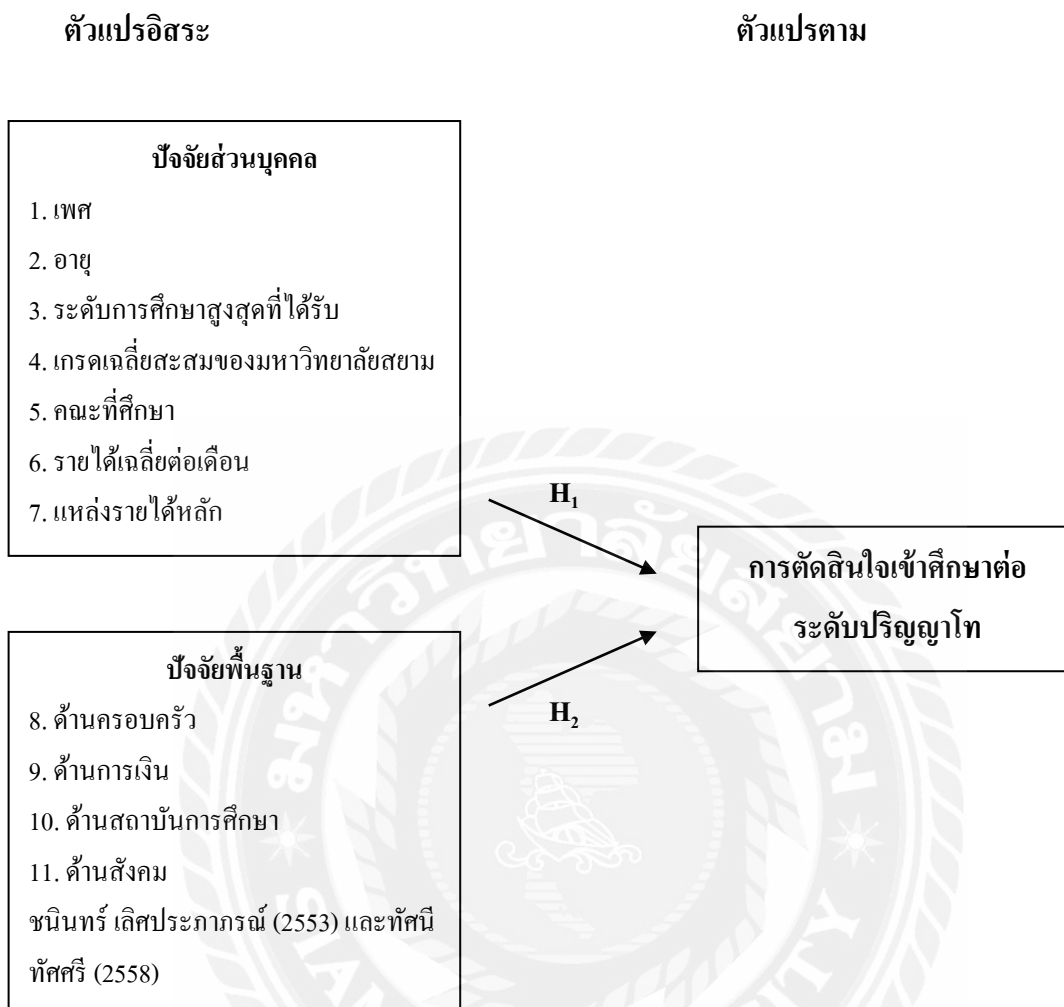
ที่มา: สำนักทะเบียนและวัดผล (2562)

ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ รวมถึงนักศึกษาระดับปริญญาโทที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยสยามนั้น เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยสยามในสัดส่วนที่ต่ำกว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยอื่น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม เพื่อนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปพัฒนา วางแผนการบริหารจัดการการศึกษาของมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชนให้มีประสิทธิภาพและความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้มีความสามารถในการดำเนินงาน เป็นเสาหลักในการศึกษาของประเทศต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม
3. เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม

1.3 กรอบแนวคิดของการวิจัย

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม

2. ปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านสังคม มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม

1.5 ขอบเขตในการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 5 ด้านคือ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา และปัจจัยด้านสังคม
2. ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษา นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยสยาม
3. ขอบเขตด้านสถานที่ ทำการศึกษาที่มหาวิทยาลัยสยาม
4. ขอบเขตด้านเวลาในการศึกษา ช่วงเวลาที่ทำการศึกษาคือเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2562

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การตัดสินใจ หมายถึง การตกลงใจที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งหลังจากที่ได้ทำการประเมินหรือพิจารณาแล้ว เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด เกรดเฉลี่ยสะสม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งรายได้หลัก ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม

ปัจจัยด้านการเงิน หมายถึง ค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน ค่าใช้จ่ายในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม

ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ความพร้อมทางการเงิน การสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากครอบครัว ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม

ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา หมายถึง ช่วงเวลาในการเรียน ระยะเวลาในการศึกษา ที่ตั้งของสถาบันกับการเดินทางมาเรียน ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

ปัจจัยด้านสังคม หมายถึง ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ความมั่นคงในการประกอบอาชีพ การเพิ่มวุฒิการศึกษา ความรู้เพิ่มเติม การยอมรับในสังคม

การศึกษา หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ที่สืบทอดกันมาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของบุคคล โดยการอบรมและการปฏิบัติ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยสยาม

ปริญญาตรี หมายถึง การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มหาวิทยาลัยสยามเปิดให้บุคคลซึ่งจบการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไปเข้าทำการศึกษา

ปริญญาโท หมายถึง การศึกษาระดับมหาบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยสยามเปิดให้บุคคลซึ่งจบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปเข้าทำการศึกษา

มหาวิทยาลัยสยาม หมายถึง มหาวิทยาลัยเอกชนที่ได้รับการรับรองให้จัดการเรียนการสอนได้ในระดับปริญญาตรีระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก สังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีสถานที่ตั้งอยู่ที่ 38 ถนนเพชรเกษม แขวง บางหว้า เขต ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม เพื่อให้สามารถนำไปพิจารณาการให้ความสำคัญในการเชิญชวนหรือประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

2. ทราบถึงปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยามเพื่อนำไปพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขกลยุทธ์ในการเชิญชวนหรือประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

3. ทราบถึงการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม เพื่อให้สามารถนำไปพิจารณากลยุทธ์ในการเชิญชวนหรือประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งหัวข้อออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษา
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนการศึกษา
- 2.4 ประวัติมหาวิทยาลัยสยาม
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

ความหมายของการตัดสินใจ

George (1977) กล่าวว่า การตัดสินใจคือการเลือกจากทางเลือก 2 ทางหรือมากกว่านั้นขึ้นไป
Harrison (1999) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการจัดการบริหารองค์การ

ทัศนีย์ ทัศนีย์ (2558) กล่าวว่า การตัดสินใจหมายถึงการเลือกระหว่างทางเลือกโดยคาดหวังว่าจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงพอใจ, เป็นการเลือกทางปฏิบัติซึ่งมีหลายทางเลือกเป็นแนวปฏิบัติไปสู่เป้าหมาย การตัดสินใจนี้อาจเป็นการตัดสินใจที่จะกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายอย่างเพื่อบรรลุเป้าหมาย, เป็นกระบวนการในการเลือกตัวเลือกจากหลายตัวเลือก เป็นสิ่งที่ต้องทำความเข้าใจ เพราะตัวเลือกเหล่านั้นมีบทบาทที่สำคัญ และการคิดและการใช้ดุลพินิจอย่างถี่ถ้วนรอบคอบ เพื่อเลือกแนวทางที่ดีที่สุด จากทางเลือกที่มีอยู่หลายๆ ทาง และสามารถแก้ไขปัญหาหรือวางแผนไว้ล่วงหน้าได้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

วารุณี รักด้วง (2558) กล่าวว่า การตัดสินใจ คือ การเลือกทางใดทางหนึ่ง จากหลายๆ ทางที่ได้พิจารณาและประเมินทางเลือกอย่างดีแล้วว่าเป็นทางที่ดีที่จะบรรลุวัตถุประสงค์, เป็นการเลือกทางเลือกจากหลายๆ ทาง โดยใช้ดุลพินิจพิจารณาข้อมูลต่างๆ ที่มีอยู่ผนวกกับค่านิยมของแต่ละคน เพื่อเลือกทางเลือกให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตนต้องการ และ คือการเลือกแนวทางปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งจากทางเลือกต่างๆ ที่มีอยู่หลายทางให้มีการปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมายที่กำหนด

กระบวนการตัดสินใจ

วารุณี รักดวง (2558) ได้เสนอขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจ ไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การระบุปัญหา (Identify the problem) หมายถึง การชี้ชัดถึงปัญหาและการค้นหาสาเหตุของปัญหา ว่าเกิดจากอะไร ซึ่งปัญหาและสาเหตุของปัญหาเป็นสิ่งที่สะสมมาตั้งแต่เวลาในอดีต
2. การกำหนดทางเลือก (Develop alternatives) หมายถึง การค้นหาหรือการกำหนดแนวทางการแก้ปัญหาที่ระบุไว้ โดยพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในแต่ละวิธีเหล่านั้น จากเวลาที่ต้องใช้ทรัพยากรอื่นที่ต้องนำมาสนับสนุนและบุคคลที่ต้องเกี่ยวข้อง
3. การประเมินทางเลือก (Evaluate alternative) หมายถึง การพิจารณาเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วยความละเอียดรอบคอบแล้วแสดงให้เห็นถึงข้อดี ข้อเสียของแต่ละทางเลือกให้ปรากฏโดยเด่นชัด
4. การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Choose and implement the best alternative) เมื่อพิจารณาทางเลือกแต่ละทางเลือกแล้ว ผู้ตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดที่มีอยู่เพื่อนำไปปฏิบัติ
5. การประเมินผลการตัดสินใจ (Evaluate the decision) เมื่อนำทางเลือกที่ดีที่สุดไปปฏิบัติแล้ว จะต้องประเมินว่าผลการปฏิบัติตามทางเลือกนั้นเป็นอย่างไร ได้ผลตามที่คาดหมายไว้หรือไม่ และมีวิธีที่จะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร และจะแก้ไขที่ส่วนใด

และให้ความหมายของกระบวนการตัดสินใจไว้ว่า การเลือกเพียงทางเลือกเดียวจากทางเลือกที่มีอยู่ทั้งหมด ซึ่งผู้ทำการตัดสินใจจะต้องทำตามกระบวนการตัดสินใจเพื่อให้ได้ทางเลือกนั้นมา โดยขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจที่สำคัญมี 8 ประการ คือ

1. ต้องทำความเข้าใจปัญหา (Perceive a Problem) เริ่มด้วยการนิยามถึงปัญหา ปัญหาที่เกิดขึ้นมีความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่และสถานการณ์ที่ได้ให้ความหมายไว้อย่างไร เพราะการทำความเข้าใจถึงปัญหาที่แท้จริงคืออะไร จะทำให้สามารถหาวิธีการมาเพื่อจัดปัญหาอุปสรรคได้อย่างแท้จริง เมื่อผู้ทำการตัดสินใจกำหนดนิยามของปัญหาได้แล้ว เขาต้องกำหนดเงื่อนไขของการตัดสินใจ
2. กำหนดว่าอะไรคือสิ่งสำคัญในการตัดสินใจ โดยมีการนำเอาความสนใจ ค่านิยม และความชอบส่วนตัวของผู้ทำการตัดสินใจเข้ามาสู่กระบวนการนิยามอันเป็นเงื่อนไขที่สำคัญในการแก้ปัญหา
3. การวางจุดมุ่งหมายและการกำหนดวัตถุประสงค์ (Set Goals and Objectives) การตัดสินใจจะมีความชัดเจนมากขึ้นถ้าได้เริ่มต้นด้วยการวางจุดมุ่งหมายและกำหนดวัตถุประสงค์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์
4. การสร้างทางเลือก (Generate Alternatives) ผู้ทำการตัดสินใจสร้างทางเลือกที่เป็นไปได้ ต้องค้นหาทางเลือกที่มีอยู่เพื่อนำมาใช้ในการประกอบการตัดสินใจ

5. การรวบรวมข้อมูลข่าวสาร (Gather Information) ก่อนที่จะประเมินทางเลือกต่อไปต้องมี การรวบรวมผลการพิจารณาแต่ละทางเลือกและผลสัมฤทธิ์ที่ตามมา โดยมากจะเป็นลักษณะเฉพาะ ของผู้ทำการตัดสินใจที่ต้องให้เรียนรู้มากเท่ากับการพิจารณาทางเลือกที่ทำให้เกิดปัญหาแต่ละ ทางเลือก ซึ่งเป็นผลให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

6. การประเมินหาทางเลือก (Evaluates the Alternatives) หลังจากทำการประเมินแต่ละ ทางเลือกอย่างรอบคอบแล้ว ผู้ทำการตัดสินใจจึงเลือกทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

อุบลวรรณ ภาวกานันท์ (2555) กล่าวว่าธรรมชาติทั่วไปของกระบวนการตัดสินใจ จะมี ลักษณะดังนี้

1. ต้องการการจำได้ หมายถึง การจำได้ถึงความแตกต่างระหว่างเหตุการณ์ที่เราสนใจกับ สถานการณ์ที่เป็นจริงที่ทำให้รู้สึกมากพอจะทำให้เกิดให้กระบวนการตัดสินใจเลือก

2. ค้นหาข้อมูล หมายถึง วิธีการหาข้อมูลที่เก็บไว้ในส่วนความจำ (internal search) หรือ ความรู้ ทักษะ ข้อมูลที่ช่วยตัดสินใจจากสิ่งแวดล้อม (external search) มาใช้

3. ประเมินทางเลือก หมายถึง การหาทางเลือกในส่วนที่ทำให้เกิดผลกำไรและข้อจำกัดของ ตัวเลือก

4. การเลือก หมายถึง การเลือกทางเลือกหรือยอมรับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

5. ผลลัพธ์ หมายถึง การประเมินสิ่งที่เราเลือกว่าตรงกับความต้องการของเราหรือไม่ การตัดสินใจสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 แบบคือ

1. การตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่แน่นอน เป็นการตัดสินใจที่ผู้ตัดสินใจทราบเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นในอนาคตอย่างถูกต้องแน่นอน จึงเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับสภาวะการณ์นั้นภายใต้ ข้อจำกัดต่างๆ ของปัญหานั้น เช่น การตัดสินใจนำเงินออมไปฝากธนาคารเพราะทราบถึง ผลตอบแทนที่จะได้ในเวลาที่จะไปฝาก

2. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่เสี่ยง ผู้ทำหน้าที่ตัดสินใจจะต้องทราบถึงความน่าจะเป็น ของแต่ละเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น โดยอาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น (probability theory) เป็น เครื่องมือในการคาดเดาเหตุการณ์และโอกาสที่จะเกิดขึ้นของแต่ละเหตุการณ์ เช่น การตัดสินใจนำ เงินออมไปเล่นหุ้นโดยที่คาดว่าจะได้ผลตอบแทนที่มากกว่าไปฝากธนาคาร

3. การตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่ไม่แน่นอน ผู้ตัดสินใจไม่ทราบล่วงหน้าว่าเหตุการณ์ ต่างๆ เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในอนาคตมากน้อยเพียงใดและไม่รู้ถึงโอกาสที่จะเกิดขึ้นของ ทางเลือกในการตัดสินใจ แต่พอจะมีข้อมูลที่สามารถหาความน่าจะเป็นของเหตุการณ์เหล่านั้นได้ ความน่าจะเป็นดังกล่าวอาจมาจากประสบการณ์ในอดีตหรือข้อมูลทางสถิติ เช่น การตัดสินใจไป เที่ยวทะเลที่อาจมีภัยธรรมชาติเกิดขึ้นในพื้นที่นั้น

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษา

ความหมายของการศึกษา

Carter V. Good (1973) กล่าวว่า การศึกษาเป็นผลรวมของกระบวนการทั้งหมดที่บุคคลนำมาพัฒนาความสามารถ ทักษะ และพฤติกรรม ที่มีคุณค่าเป็นที่พึงปรารถนาในสังคมที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่

John Dewey (2557) กล่าวว่า การศึกษาคือความเจริญงอกงามของชีวิต ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาจึงถือเป็นกระบวนการสร้างเงื่อนไขให้ชีวิตมีความเจริญงอกงาม ความงอกงามที่เป็นไปเพื่อความเจริญงอกงามของชีวิตมนุษย์

ปรีชาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2557) กล่าวว่า การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลทั้งด้านจิตใจ นิสัย และคุณสมบัติอื่นๆ กระบวนการศึกษาเป็นเพียงเครื่องมือที่คนรุ่นหนึ่งมอบให้แก่คนอีกรุ่นหนึ่ง เครื่องมือนี้ถ้าไม่นำไปใช้ก็จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด เป็นกระบวนการถ่ายทอดสร้างสรรค์ สังคมชีวิตและวัฒนธรรมของปัจเจกชนและสังคม เป็นกระบวนการถ่ายทอดประสบการณ์จากรุ่นสู่รุ่น และคือการสร้างและถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ของมนุษย์เพื่อให้เกิดความเจริญและการแก้ปัญหา

วารุณี รักด้วง (2558) กล่าวว่า การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนามนุษย์ทั้งทางสติปัญญา ทักษะ บุคลิกภาพ หรือนิสัยใจคอ โดยมีผู้ถ่ายทอดความรู้และจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนภายในสถานศึกษา, เป็นกระบวนการผลิตที่ช่วยเปลี่ยนแปลงมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น เปรียบเสมือนเครื่องจักรที่ผลิตสินค้าเพื่อเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตต่อไป, เป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามจนถึงขีดสุด จุดมุ่งหมายของการศึกษาอยู่ที่บุคคล, เป็นกระบวนการเรียนรู้ การศึกษาอบรมการสร้างองค์ความรู้ของบุคคลอันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม ปัจจัยเกื้อหนุนที่ให้โอกาส การอำนวยความสะดวกและการส่งเสริมที่จะกระตุ้นให้คนสามารถเรียนรู้ได้ตนเอง และให้ความหมายของการศึกษาไว้ 2 ความหมาย

1. การศึกษาในความหมายอย่างกว้าง หมายถึง ขบวนการเรียนรู้ทุกรูปแบบ ตั้งแต่เกิดจนถึงอายุขัย เป็นขบวนการหาความรู้และประสบการณ์ทุกอย่างที่ได้รับตั้งแต่วัยทารก ถึงวัยชรา ขบวนการดังกล่าวจะอาศัยสื่อการศึกษา คือบ้าน โรงเรียน วัด สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการใช้ชีวิตและกิจกรรมทุกอย่างของเราล้วนเป็นโรงเรียนหรือแหล่งการศึกษาที่แท้จริง การศึกษาจึงหมายถึง ประสบการณ์รวมทั้งที่บุคคลได้รับทั้งในและนอกโรงเรียนและสถานการศึกษา และได้สะสมตลอดชีวิต การศึกษาในกรณีนี้คือชีวิต (Education is life)

2. การศึกษาในความหมายแคบ หมายถึง การเรียน การสอนในสถานศึกษา โรงเรียน วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเท่านั้น การศึกษาจะเริ่มเมื่อเข้าโรงเรียนและสถานศึกษาจะสิ้นสุดเมื่อออกจากโรงเรียนและสถาบันการศึกษา กรณีนี้มักจะเป็นการศึกษาที่ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู และอาจารย์ ได้เตรียมการจัดการเรียนการสอนไว้พร้อม เพื่อให้ผู้เข้าศึกษาได้มีความรู้ ความสามารถเพื่อจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข สวัสดิภาพ และเพื่ออนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 (จอมปราชญ์นักการศึกษา, เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2542) กล่าวถึงการศึกษาว่า เจตนารมณ์ของการศึกษานั้น กล่าวโดยสรุปก็คือการวางรากฐานที่ดีที่ถูกต้องในตัวบุคคล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และความรู้ทั้งปวง ที่สำคัญที่สุดคือรากฐานด้านความรู้จักรับผิดชอบชีวิต รู้จักคิดตัดสินใจตามทางที่ถูก ที่เป็นธรรม ที่สร้างสรรค์ ผู้จัดการศึกษาต้องดำเนินงานให้ได้ประโยชน์พร้อมดังนี้จึงจะเรียกได้ว่าปฏิบัติการศึกษาถูกต้องครบถ้วน เป็นนักการศึกษาแท้

ความหมายของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

อรณาย บุนนาค (2550) กล่าวว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาหลังการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน โดยแบ่งเป็นระดับย่อย 2 ระดับ ได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป สถาบันที่จัดการศึกษาประกอบด้วยมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งเป็นทั้งของรัฐและเอกชน เป็นการศึกษาในระดับที่สาม (Tertiary Education) และเป็นการศึกษาขั้นสูงสุดในระดับการศึกษา เป็นการศึกษาที่เกิดขึ้นหลังจากระดับมัธยมศึกษา ขอบข่ายของการศึกษารอบคลุมตั้งแต่ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งใช้เวลาศึกษาประมาณ 2-3 ปี ระดับปริญญาตรี ใช้เวลาศึกษาประมาณ 4-5 ปี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี และเป็นการศึกษาหลังจากระดับมัธยมศึกษา ผู้ศึกษาอาจเลือกศึกษาได้ตั้งแต่ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงระดับปริญญาเอก โดยใช้เวลาดังกล่าวตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป ในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อที่จะเป็นกำลังคนที่มีคุณค่าทั้งในระดับวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาประเทศ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 (คำพ่อสอน, มุลนิธิพระดาบส, 2543) ได้กล่าวในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วันที่ 14 มกราคม 2515 ว่า “การศึกษาขั้นมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยสำคัญ ที่เปิดทางให้บุคคลสามารถศึกษาหาความรู้ความชำนาญ ในวิทยาการอันกว้างขวางลึกซึ้ง ซึ่งจะนำมาสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ เป็นความเจริญ ให้แก่ตนและสังคมได้โดยไม่มีเขตจำกัด ดังนั้น ผู้ที่สำเร็จการศึกษาขั้นนี้จึงนับเป็นคนสำคัญ เป็นความหวังของชาติที่จะเป็นต้นคิดและเป็นผู้นำ นำพาทางของชาติทุกสาขา และนำพาประชาชนทุกเหล่าทุกคนให้ก้าวไปสู่ความเจริญ ความเป็นอิสระและความผาสุกมั่นคง”

ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการศึกษา (อ้างอิงใน ปริญญาบัตร ตั้งคุณานันต์, 2557)

ปริญญาบัตร ตั้งคุณานันต์ (2557) กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาไว้ดังนี้

1. การศึกษามีความจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและถ่ายทอดวัฒนธรรมของมนุษย์
2. การศึกษาสร้างเสริมบุคคลและสังคมให้ดีขึ้น
3. การศึกษาเป็นกระบวนการของสังคม

ความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษา 3 ด้านมีดังนี้ คือ

1. ความสำคัญต่อบุคคล การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตและบุคคลต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้ดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข
2. ความสำคัญต่อสังคม การศึกษาต้องหาแนวทางพัฒนาคนไปในแนวทางที่ถูกต้อง เพื่อที่จะช่วยพัฒนาสังคมให้สงบสุข
3. ความสำคัญต่อประเทศชาติ การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ จะเห็นได้ว่าประเทศที่ประชากรส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงมักจะมีความสำเร็จก้าวหน้า มีความมั่นคง และมีเศรษฐกิจดี

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาโดยทั่วไป มุ่งผลหลายประการ ได้แก่

1. ให้บริการทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ โดยการถ่ายทอดหรือปลูกฝังเนื้อหา ความรู้ความเข้าใจที่เหมาะสม เพื่อที่จะให้ผู้ได้รับการศึกษาวางตัวได้เหมาะสมในสังคม และมีความสามารถที่จะประกอบอาชีพตามความถนัด ความสนใจ หรือตามโอกาสของแต่ละคนได้ สถานศึกษาส่วนใหญ่ที่เรียกว่าโรงเรียน ศูนย์การเรียน มหาวิทยาลัย ทำหน้าที่เป็นผู้ให้บริการทางการศึกษา
2. เตรียมเด็กก่อนวัยเรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ และจัดให้เด็กในวัยเรียนได้รับการศึกษาเพื่อเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยส่งเสริมเกื้อหนุนให้เด็กก่อนวัยเรียนขั้นพื้นฐานได้มีพัฒนาการทั้งทางร่างกาย ปัญญา ความสนใจ ที่เหมาะสมเพื่อให้มีความพร้อมในการศึกษาระดับสูงขึ้นไป การจัดการส่วนนี้ โดยทั่วไปเป็นความร่วมมือระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครอง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย เป็นต้น ส่วนเด็กในวัยเรียนทุกระดับจะได้รับการศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับการเตรียมตัวระดับพื้นฐาน และเพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพการงานต่อไป
3. ให้โอกาสทางการศึกษาโดยเข้าถึงผู้รับบริการที่ไม่สามารถเข้าถึงการศึกษาตามปกติที่มีอยู่ การจัดการศึกษาลักษณะนี้จะมุ่งไปที่ผู้ด้อยโอกาสต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มิฐานะยากจน ผู้ที่พลาดโอกาสได้รับการศึกษาในบางช่วงของชีวิต ผู้ที่มีปัญหาด้านร่างกาย จิตใจ หรือสติปัญญา การจัดการศึกษาเช่นนี้มักดำเนินการโดยสถานศึกษาเฉพาะด้าน เช่น โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ โรงเรียนสอน

คนตาบอด หรือ โดยวิธีการอื่นนอกกระบวนและตามอัชฌาศัย เช่น ศูนย์การเรียนรู้การศึกษาในระบบทางไกล เป็นต้น

4. ตอบสนองความต้องการทางการศึกษาระดับสูงในเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์คือเพื่อมุ่งส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้พัฒนาความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน เพื่อใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ ซึ่งอาจดำเนินการโดยสถาบันการศึกษาที่เน้นการวิเคราะห์หรือการวิจัยระดับสูง มุ่งคิดค้นเนื้อหาสาระที่แปลกใหม่ นอกจากนี้ยังรวมถึงการฝึกอบรมเฉพาะทาง เช่น การอุตสาหกรรม การเกษตร วิทยาศาสตร์สุขภาพ เป็นต้น ซึ่งมักดำเนินการในรูปแบบการประชุมสัมมนา การฝึกอบรม การดูงาน หรือการฝึกปฏิบัติเฉพาะทาง ฯลฯ

5. พัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคลให้เต็มตามความสามารถและตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศ วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาข้อนี้จะเน้นการพัฒนามนุษย์ในลักษณะบูรณาการ ซึ่งก็คือการให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ความคิด คุณธรรม ความรับผิดชอบ ความสำนึก ฯลฯ ซึ่งโดยปกติแล้วควรเป็นหน้าที่ของสถานศึกษา แต่หากสถานศึกษาไม่สามารถดูแลให้ครบถ้วนได้ ก็จำเป็นต้องจัดการแทรกกิจกรรมการเรียนการสอนปกติ ส่วนเสริมเติมลักษณะการฝึกอบรมเฉพาะ การใช้สื่อต่างๆ ช่วยเสริม เป็นต้น วัตถุประสงค์ในส่วนนี้ยังรวมถึงการพัฒนาคุณภาพและทักษะของผู้ที่ผ่านการศึกษาหรือผู้ที่ทำงานแล้วตามกระบวนการปกติให้สามารถติดตามวิทยาการและความรู้ใหม่ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างต่อเนื่อง

วิจิตร ศรีสอาน (2553) มีแนวคิดว่าการจัดการศึกษาควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์ดังนี้

1. การศึกษาควรเลือกให้หลักของความรู้ วิธีการ ความคิด และนิสัยที่ดี เพื่อให้เป็นรากฐานที่บุคคลจะได้เรียนรู้ พัฒนาความสามารถของตนเองได้ตลอดชีวิต
2. การศึกษาควรเป็นไปเพื่อความอยู่รอดของบ้านเมืองและประเทศชาติ
3. การศึกษาควรเสริมสร้างดุลยภาพระหว่างมนุษย์และธรรมชาติ
4. การศึกษาควรเตรียมบุคคลและสังคมให้สามารถเผชิญกับปัญหาและเหตุการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนด้วยการอาศัยสติปัญญา
5. การศึกษาควรส่งเสริมให้มีการแสวงหาความเข็มยอด

ลักษณะของการศึกษา

อมรา รอดดารา (2557) กล่าวถึงการลักษณะการศึกษาไว้ดังนี้

1. การศึกษาเป็นกิจกรรมทางสังคม เนื่องจากการศึกษาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม กล่าวคือในสมัยก่อนมีการปฏิรูปการศึกษาและหลังการปฏิรูปการศึกษาสมัยรัชกาลที่ 5 เดิมสังคมไทยมีความล้าหลังมาก ผู้ที่มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนมีจำนวนน้อยและจำกัดเฉพาะผู้ชาย ต่อมา

เมื่อมีการปฏิรูปการศึกษาซึ่งทำให้ราษฎรทั้งชายและหญิงมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียน สังกมไทยจึงเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง สตรีได้รับการศึกษาสูงขึ้น เริ่มมีผู้ไปศึกษาในต่างประเทศ เป็นต้น

2. การศึกษาเป็นสถาบันทางสังคม เนื่องจากการศึกษามีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ทัศนคติ ตลอดจนวัฒนธรรมต่างๆ ให้แก่สมาชิกในสังคม ให้มีความรู้ความสามารถ มีงาน มีอาชีพ ทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้

3. การศึกษาเป็นศาสตร์ เนื่องจากการศึกษามีศัพท์เฉพาะศาสตร์การศึกษา มีโครงสร้างของศาสตร์การศึกษา มีระเบียบวิธีค้นคว้าวิจัย

4. การศึกษาเป็นวิชาชีพ เนื่องจากการศึกษาหรือวิชาชีพครู นับเป็นวิชาชีพ ซึ่งการจะเป็นวิชาชีพได้นั้นต้องมีองค์ประกอบดังนี้

1. การให้บริการมีลักษณะเฉพาะและจำเป็นแก่สังคม
2. การใช้วิธีการแห่งปัญญาให้การให้บริการ
3. การได้รับการอบรมเป็นระยะเวลาอันนานเพื่อให้มีความรู้กว้างขวางลึกซึ้ง
4. การมีเสรีภาพในการใช้วิชาชีพตามมาตรฐานของวิชาชีพ
5. มีจรรยาบรรณ
6. มีสถาบันวิชาชีพ

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนการศึกษา

พิริยะ ผลพิรุฬห์ (2558) ได้อธิบายถึงปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดรายได้ตลอดชีวิตที่บุคคลจะได้รับ (Lifetime-Income Earnings) อย่างเป็นระบบดังนี้

1. ความรู้ความสามารถ (knowledge) ซึ่งเกิดจากการศึกษาเล่าเรียนทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน ตัวแปรที่ใช้วัดปัจจัยส่วนนี้ได้ง่ายคือเงินเดือนหรือรายได้เป็นต้น

2. ประสบการณ์ (Experience) คือความรู้ที่ได้รับจากการพัฒนาจากการฝึกอบรมจากการทำงาน (on-the-Job Training) ซึ่งทำให้สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

3. สุขภาพอนามัยและความแข็งแรงของร่างกาย (Strength) เป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้คนสามารถทำงานได้มากขึ้น หรือมีประสิทธิภาพมากขึ้น ปัจจัยนี้จะลดลง (ซึ่งหมายถึงสุขภาพที่ถดถอยลง) เมื่อคนมีอายุมากขึ้น

4. ความก้าวหน้าในอาชีพ (Progress in Career) รายได้ของบุคคลขึ้นอยู่กับอาชีพและงานที่ทำ ถ้าบุคคลมีความเจริญก้าวหน้าในการทำงานตามอาชีพของตนก็จะได้รับรายได้ที่สูงขึ้นตามลำดับ

5. ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (Economic and Social Development) รายได้ของบุคคลมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นถ้าระบบเศรษฐกิจและสังคมมีความเจริญก้าวหน้า บุคลากรส่วนมากในประเทศที่พัฒนาแล้วมักจะมีรายได้และสวัสดิการการครองชีพที่สูงกว่าประเทศที่ยากจน

คุณภาพของการศึกษา (Quality of Education) และปริมาณการศึกษา (Quantity of Education) ของประชาชนแต่ละคน จะขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอุปสงค์ (Demand Side) และปัจจัยด้านอุปทาน (Supply Side) โดยปัจจัยด้านอุปสงค์สามารถจำแนกได้เป็น

1. ปัจจัยทางคุณลักษณะของเด็กนักเรียนและครอบครัว เช่น ฐานะของครอบครัว วัฒนธรรมของครอบครัว และ ความสนใจในการศึกษาของนักเรียนหรือผู้ปกครอง เป็นต้น

2. ปัจจัยทางคุณลักษณะของสังคมและชุมชน เช่น ความห่างไกลของชุมชนจากโรงเรียน ความสนใจของชุมชนต่อการศึกษา และ โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในแต่ละชุมชน ภาษาและวัฒนธรรมในชุมชน เป็นต้น

ปัจจัยด้านอุปทานที่กำหนดคุณภาพการศึกษาและปริมาณการศึกษามีดังนี้

1. ปัจจัยทางคุณลักษณะของโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ได้แก่ ความพร้อมของอุปกรณ์การสอน ขนาดของห้องเรียน และ โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ในโรงเรียน โรงเรียนที่มีความพร้อมในประเด็นดังกล่าวจะสามารถจัดสรรหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีคุณภาพมากกว่าโรงเรียนที่ขาดแคลน

2. ปัจจัยนำเข้าอื่นๆ โดยภาพรวม ได้แก่ คุณภาพของครูผู้สอน คุณภาพของหลักสูตรการเรียนการสอน โครงสร้างทางสถาบันของโรงเรียน เช่น เป็นโรงเรียนในสังกัดของหน่วยงานใด หรือ มีการบริหารจัดการแบบใด เป็นต้น

ปัจจัยด้านอุปสงค์และอุปทานที่แตกต่างกันนี้ส่งผลให้ประชาชนแต่ละคนได้รับคุณภาพการศึกษาและได้รับปริมาณการศึกษาที่แตกต่างกัน เมื่อบุคคลดังกล่าวเติบโตขึ้นก็จะส่งผลต่อผลลัพธ์ในตลาดแรงงานหรือผลลัพธ์จากการจ้างงาน (Labor Market Outcomes หรือ Employment Outcomes) ที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นค่าจ้าง โอกาสในการเลื่อนขั้น การได้รับการฝึกอบรม รวมถึงทัศนคติ ระดับของคุณธรรม และความมุ่งมั่นที่แตกต่างกัน

การตัดสินใจลงทุนเพื่อการศึกษา เมื่อวิเคราะห์เฉพาะทางด้านต้นทุนด้านการศึกษา จะสามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภทคือ

1. ค่าใช้จ่ายทางตรง (Direct Cost หรือ Monetary Cost) ได้แก่ ต้นทุนที่อยู่ในรูปของตัวเงิน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่ผู้รับการศึกษาต้องจ่าย ไม่ว่าจะเป็นค่าเล่าเรียน ค่าหนังสือ ค่ากิจกรรม ค่าที่พัก ค่าเครื่องแบบ ค่าอุปกรณ์การศึกษา เป็นต้น

2. ค่าใช้จ่ายทางอ้อม (Indirect Cost) ได้แก่ ค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) หรือรายได้ที่ควรจะได้จากการทำงานหากเลือกที่จะไม่ศึกษาต่อ

เมื่อวิเคราะห์ทางด้านผลตอบแทน (Benefit) ที่ได้รับจากการศึกษา โดยทั่วไปแล้วจะใช้ใน รูปแบบของรายได้ที่เพิ่มมากขึ้นจากการได้รับความรู้ ทักษะ และความสามารถ ซึ่งเป็นผลมาจากการศึกษา ผลตอบแทนที่ได้จากการศึกษาแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1. อัตราผลตอบแทนแก่ผู้สำเร็จการศึกษา (Private Rate of Return) ได้แก่ผลตอบแทนแก่ผู้สำเร็จการศึกษาและครอบครัว หรือเรียกได้อีกอย่างว่าเงินเดือน ค่าจ้าง ที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการศึกษาเพิ่มขึ้นแต่ละชั้นปี หรือแต่ละระดับชั้นของวุฒิการศึกษา

2. อัตราผลตอบแทนทางสังคม (Social Rate of Returns) หมายถึงอัตราผลตอบแทนทั้งหมดที่สังคมได้รับ เช่น การลดลงของจำนวนอาชกร การลดลงของจำนวนผู้ว่างงาน การถ่ายทอดความรู้ การนำความรู้ที่เรียนมาเพื่อพัฒนาวัตกรรมใหม่ๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบภายนอกทางบวก (Positive Externally)

ด้วยเหตุผลทางด้านผลตอบแทนทางสังคมจากผลกระทบภายนอกทางบวก (Positive Externality) นี้เอง จึงเป็นสาเหตุให้ภาครัฐในทุกประเทศให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการให้เงินช่วยเหลือเป็นรายครัวเรือน หรือการตั้งงบประมาณอุดหนุนรายบุคคล หรือการจัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา เช่น ในกรณีของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดต้นทุนทางตรงของการศึกษา และจูงใจให้ประชาชนอย่างที่จะมีการศึกษามากขึ้น

อย่างไรก็ดี ความแตกต่างระหว่างต้นทุนและผลตอบแทนจากการศึกษาดังกล่าวอาจแปรผันตามอายุและค่าเสียโอกาสของการศึกษาที่อาจแตกต่างกันในแต่ละบุคคล เช่น

1. บุคคลที่มีอายุมากและเลือกศึกษาต่อจะมีเวลาเหลือเพื่อเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการศึกษาน้อย (Recouping Period) จึงอาจไม่คุ้มค่าหากตัดสินใจลงทุนเพื่อการศึกษา

2. บุคคลที่ทำงานแล้ว (โดยเฉพาะในตำแหน่งหน้าที่การงานสูง) จะมีต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) จากการศึกษามากกว่าคนที่ยังไม่ทำงาน (หรือเริ่มทำงานใหม่ๆ) จึงอาจไม่คุ้มค่าหากคนเหล่านั้นตัดสินใจเลือกลาออกจากงานเพื่อมาลงทุนทางการศึกษา

3. การศึกษาในบางสาขาวิชาจะมีผลตอบแทนในตลาดแรงงานสูงกว่า เช่น แรงงานที่จบในสาขาแพทย์หรือวิศวกรรมอาจจะได้รับรายได้สูงกว่าสาขาอื่นๆ

4. บางสาขาวิชาจะมีความยาก และจำเป็นต้องใช้ความพยายามในการเรียนมากกว่าบางสาขา ซึ่งส่งผลทำให้ต้นทุนที่ไม่ใช่ตัวเงินของสาขานั้นสูง เช่น วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น

5. นอกจากนี้ การตัดสินใจในการลงทุนเพื่อการศึกษาขึ้นอยู่กับว่าผู้ตัดสินใจจะอยู่ในตลาดแรงงานหรือไม่ (Labor Force Continuity) และจะอยู่ในตลาดแรงงานยาวนานเท่าใด เช่น แม่บ้านที่ตัดสินใจลาออกจากงานเพื่อมาเลี้ยงลูกจะมีโอกาสที่จะลงทุนเพื่อศึกษาน้อยกว่าแม่บ้านที่ต้องทำงานไปด้วยเลี้ยงลูกไปด้วย เป็นต้น

การศึกษาที่สูงและมีคุณภาพจะสร้างผลประโยชน์ต่อสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อมดังนี้

1. ผู้ที่มีการศึกษามักจะมีความสามารถในการหารายได้ได้สูง โดยรายได้ของผู้ที่มีการศึกษาอาจแพร่กระจาย (Spill-over) ไปยังบุคคลอื่นในสังคมจากการใช้จ่ายใช้สอยหรือการลงทุน นอกจากนี้ รายได้ของผู้มีการศึกษาอาจตกถึงบุคคลรุ่นหลังในรูปของมรดก โดยเฉพาะถ้าวิเคราะห์ในระดับชุมชนที่มีฐานะยากจน ถ้าคนในชุมชนนั้นมีการศึกษาสูงขึ้น ฐานะความเป็นอยู่ของคนในชุมชนนั้นก็ดีขึ้นตามมา

2. ผู้ที่มีการศึกษาจะเป็นผู้ค้นคว้าสิ่งใหม่ๆ ให้กับโลก ซึ่งก่อให้เกิดทักษะและสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ให้กับสังคม โดยเฉพาะการทำวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลทำให้เกิดการสะสมความรู้ (Pool of Knowledge)

3. การศึกษาช่วยสร้างทักษะแรงงาน และทำให้ประชากรมีสุขภาพทางกายที่ดีขึ้น ส่งผลให้เกิดผลิตภาพทางการงานที่สูงขึ้น นอกจากนี้ ทักษะในการทำงานที่สูงขึ้นยังช่วยสร้างโอกาสในการทำงานและส่งผลให้เกิดแนวโน้มในการไปทำสิ่งผิดกฎหมายลดลง

4. การศึกษาทำให้คนมีคุณธรรมและเกิดความขำเกรงต่อกฎหมาย ส่งผลให้อาชญากรรมลดลง รวมถึงยังทำให้เศรษฐกิจและการเมืองมีเสถียรภาพมากขึ้น

2.4 ประวัติมหาวิทยาลัยสยาม

มหาวิทยาลัยสยาม เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน 1 ใน 5 แห่งแรกของประเทศไทย โดยในปี พ.ศ. 2508 ท่านผู้ก่อตั้ง ดร. ณรงค์ มงคลวนิช ได้มีดำริให้เปิดสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้น และได้รับการสถาปนาอย่างเป็นทางการ ภายใต้ชื่อ “วิทยาลัยเทคนิคสยาม” ในปี พ.ศ. 2516 ต่อมาในปี พ.ศ. 2529 ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย ปรับสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยภายใต้ชื่อ “มหาวิทยาลัยสยาม” โดยปัจจุบัน มหาวิทยาลัยสยามเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่ได้รับการรับรองวิทยฐานะสถาบันให้จัดการเรียนการสอนได้ในทุกระดับ คือ ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ภายใต้สังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัยสยาม

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยสยามได้จัดการศึกษาในหลักสูตรต่างๆ ทั้งสิ้น 49 หลักสูตร โดยแบ่งออกเป็น 10 คณะ คือ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์

คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ และบัณฑิตวิทยาลัย ได้ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้วกว่า 69,081 คน

วัตถุประสงค์ในการสถาปนาสถาบันคือ สนองความต้องการของชาติในการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา เพื่อผลิตทรัพยากรบุคคล ที่เพียงพอพร้อมด้วยความเป็นเลิศทางวิชาการ มีทักษะขั้นสูง ในการประกอบอาชีพ และก่อปรด้วยจริยธรรม สอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย คือ “ปัญญา นรานัน รตนัน” ซึ่งมีความหมายว่า “ปัญญาเป็นรัตนะของนรชน”

ปรัชญา

“ปัญญา นรานัน รตนัน” ซึ่งหมายความว่า “ปัญญาเป็นรัตนะของนรชน”

ปณิธาน

มหาวิทยาลัยสยามมุ่งมั่นจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้เป็นผู้ใช้ปัญญาในการดำรงชีวิต มีความพร้อมเข้าสู่โลกของการทำงานในบริบทของโลกาภิวัตน์

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยสยามเป็นหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของประเทศและ ภูมิภาค โดยมุ่งเน้นความเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและพานิชยกรรม ตลอดจนความเป็นนานาชาติ

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยสยามเป็นหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของประเทศ และภูมิภาค มุ่งเน้นความเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและพานิชยกรรม ตลอดจน ความเป็นนานาชาติ

อัตลักษณ์นักศึกษา

ซื่อสัตย์ ใฝ่รู้ คู่วิสัยทัศน์สากล

เอกลักษณ์มหาวิทยาลัย

จัดการศึกษาอย่างตรงประเด็น เพื่อเตรียมตัวสู่อาชีพ ภาวในบรรยากาศของการอยู่ร่วมกัน ด้วยการยอมรับ และเคารพในความแตกต่าง

ผลิตภาพ

จัดการศึกษาได้คุณภาพ มีความยั่งยืน สอดคล้องกับความต้องการของ สังคม

พันธกิจ

มหาวิทยาลัยสยาม เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาโดยเน้นนวัตกรรม เทคโนโลยี และความร่วมมือกับองค์กรผู้ใช้บัณฑิต เพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ มีทัศนคติและสมรรถนะในการประกอบวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของโลกแห่งการทำงานในบริบทของโลกาภิวัตน์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความเข้าใจและยอมรับ สามารถพัฒนางานที่รับผิดชอบในบริบทของความหลากหลายของวัฒนธรรม มีทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในการดำเนินการ

ดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะส่งเสริมการวิจัย การบริการทางวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ของชาติ โดยประสานความร่วมมือกับเครือข่ายและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด

วัตถุประสงค์

1. สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยเน้นความร่วมมือกับองค์กรผู้ใช้ บัณฑิตและเครือข่ายทางสังคมเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่โลกการทำงานในบริบทของโลกาภิวัตน์
2. หล่อหลอมบัณฑิตให้มีความเป็นผู้นำ ความเป็นผู้ประกอบการ และเป็นผู้มีความ รับผิดชอบต่อสังคม
3. สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง
4. เผยแพร่และให้บริการวิชาการแก่ชุมชน พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมทั้งจัด กิจกรรมและให้ความร่วมมือกับสถานประกอบการ หน่วยงานต่างๆตามความเหมาะสม
5. ปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งยอมรับในความ หลากหลายของวัฒนธรรม

เป้าหมายในการพัฒนาตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสยาม

1. การเปิดหลักสูตรใหม่ระดับปริญญาตรี
 - 1.1 สาขาวิชาศิลปกรรมและการออกแบบ คณะใหม่
 - 1.2 สาขาวิชากายภาพบำบัด คณะใหม่
2. การเปิดหลักสูตรระดับปริญญาโท
 - 2.1 สาขาวิชาการจัดการอาคาร (Facility Management)
3. ปรับปรุงหลักสูตรทุกหลักสูตรให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ (National Qualification Framework) และมาตรฐานในระดับสากลที่เกี่ยวข้อง
4. การเพิ่มจำนวนนักศึกษาสหกิจศึกษาในอัตราร้อยละ 20 ต่อปี รวมทั้งพัฒนาการศึกษาโดย การบูรณาการกับการทำงานในรูปแบบอื่นๆ เสริมกับการจัดการศึกษาแบบสหกิจศึกษา
5. การพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้แบบ Dual Mode : Synchronous และ Asynchronous Learning รวมทั้งการศึกษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐานในทุกสาขาวิชาที่เปิดสอน
6. เพิ่มจำนวนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี
7. ลดจำนวนนักศึกษาคกออกกลางโดยเฉลี่ยร้อยละ 10 ต่อปี
8. พัฒนาศักยภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย โดยเน้นการให้ทุนการศึกษาแก่คณาจารย์ รุ่นใหม่ หรือรับอาจารย์รุ่นใหม่ที่สามารถศึกษาจากมหาวิทยาลัยชั้นนำ ลำดับที่ 1-80 ของโลก อย่างน้อยคณะละ 1-2 คน รวมทั้งจัดให้มีช่องทางพิเศษ (Special Track) เพื่อส่งเสริมอาจารย์เหล่านี้ ในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและความก้าวหน้าในอาชีพ

9. ปรับปรุงรายวิชาศึกษาทั่วไป ในด้านหลักสูตรผู้สอน วิธีการสอน และกิจกรรมความเป็นผู้ประกอบการ ความรับผิดชอบต่อสังคม และการศึกษาภาษาต่างประเทศที่สอง นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ โดยเน้นภาษาที่ใช้ในภูมิภาคอาเซียน

10. ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียน การสอน รายวิชาชีพ โดยเน้นให้มีสมรรถนะในการสอบ ใบประกาศนียบัตรวิชาชีพ และสอบเพื่อวัดสมรรถนะที่เกี่ยวข้องของแต่ละสาขา โดยมีเป้าหมายให้บัณฑิตสามารถสอบได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ในครั้งแรกที่สอบ

11. เพิ่มจำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่ตรงสาขาในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 15 ต่อปี ทั้งนี้อย่างน้อยร้อยละ 50 ของอาจารย์จำนวนดังกล่าวควรสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ในการสอน

12. เพิ่มจำนวนงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ จดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติและนานาชาติร้อยละ 10 ต่อปี โดยในจำนวนดังกล่าว อย่างน้อยร้อยละ 40 ควรเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐพงษ์ นนทะธรรม, สมพร จิระฤทธิธำรง และ สุวิชา วิโรจน์ทินกร (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยในการศึกษาระดับปริญญาโทกรณีศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐที่มีศูนย์กลางอยู่ในส่วนภูมิภาคและเปิดศูนย์บริการการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตปริญญาโททุกสาขาวิชาที่เปิดการสอนในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ศูนย์กรุงเทพมหานคร และมหาวิทยาลัยนเรศวรศูนย์วิทยบริการกรุงเทพ จำนวน 330 คน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 26 – 30 ปี กำลังศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีสถานภาพโสด มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่รับข่าวสารการเปิดรับสมัครจาก แผ่นพับและเอกสารมากที่สุด เดินทางมาเรียนระยะทางมากกว่า 4 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางมาเรียนระหว่าง 15 ถึง 45 นาที โดยพาหนะคือรถไฟฟ้า BTS และเรียนในช่วงเวลาภาคค่ำ วันธรรมดา ด้านผลิตภัณฑ์พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือหลักสูตรตรงตามความต้องการของนิสิต (ระดับมาก) ปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุดคือ ความหลากหลายของหลักสูตร (ระดับปานกลาง) ด้านราคา พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ กำหนดค่าใช้จ่ายต่อหลักสูตร ชัดเจน (ระดับมาก) ปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุดคือ ความคุ้มค่าของอัตราค่าเล่าเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับหลักสูตรเดียวกัน ในมหาวิทยาลัยอื่น (ระดับปานกลาง) ด้านสถานที่ตั้ง พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ มีรถไฟฟ้าหรือ รถไฟใต้ดิน ผ่าน

(ระดับมาก) ปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุดคือ ใกล้เคียงร้านสะดวกซื้อ (ระดับปานกลาง) ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ภาพลักษณ์ ของมหาวิทยาลัย ภาพลักษณ์ของคณาจารย์ (ระดับมาก) ปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุดคือ มีอาหารว่าง ระหว่างพัก (ระดับปานกลาง) นิสิตที่มีปัจจัยเพศ หลักสูตรที่กำลังเรียน สถานภาพครอบครัว รายได้ อาชีพ วิธีการเดินทาง ระยะเวลาการเดินทางที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนิสิตที่มีปัจจัยอายุ ช่องทางการรับข่าวสารการเปิดรับสมัครเรียน ระยะทางการเดินทางช่วงเวลาเรียนแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน

สถานีย ดิวินิจ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องส่วนประสมทางการตลาดและความต้องการส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์สหกรณ์ (ภาคพิเศษ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ของบุคลากรสหกรณ์ โดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างคือบุคลากรสหกรณ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่จบปริญญาตรีเท่านั้น จำนวน 151 ตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ ระหว่าง 31 – 35 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท และทำงานสังกัดสหกรณ์ออมทรัพย์ ผลการวิจัยพบว่า ส่วนประสมทางการตลาดและปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์สหกรณ์ (ภาคพิเศษ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ของบุคลากรสหกรณ์ สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ อันดับที่ 1 คือปัจจัยด้านความต้องการส่วนบุคคล (ค่าเฉลี่ย 3.93) อันดับที่ 2 คือปัจจัยด้านราคา (ค่าเฉลี่ย 3.84) อันดับที่ 3 คือปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (ค่าเฉลี่ย 3.74) อันดับที่ 4 คือปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง (ค่าเฉลี่ย 3.57) และอันดับที่ 5 คือปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการตลาด (ค่าเฉลี่ย 3.35) และเมื่อพิจารณาลึกลงไปในแต่ละปัจจัย พบว่า ปัจจัยย่อยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบุคลากรสหกรณ์ สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ อันดับที่ 1 คือความต้องการการยอมรับทางสังคม ได้รับการยกย่องความเคารพนับถือในหน้าที่การงาน (ค่าเฉลี่ย 3.99) อันดับที่ 2 คือความต้องการในการปรับวุฒิการศึกษา แสดงถึงความมั่นคงในหน้าที่การงาน (ค่าเฉลี่ย 3.96) และ อันดับที่ 3 คือความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต ได้รับการยกย่องเป็นพิเศษ (ค่าเฉลี่ย 3.91)

ชนินทร์ เลิศประภาภรณ์ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโททางการบัญชี มีกลุ่มประชากรคือประชากรที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งอาศัยอยู่เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจ ซึ่งได้ส่งแบบสอบถามทั้งหมด 400 ชุดและได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งหมดจำนวน 349 ชุด ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทมาก

ที่สุดคือ ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา รองลงมาคือปัจจัยทางด้านสังคม และปัจจัยทางด้านครอบครัว ตามลำดับ ก่อนตัดสินใจศึกษาต่อโครงการปริญญาโททางการบัญชี กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสนใจที่จะสมัครสอบในโครงการอื่นเลย และสนใจศึกษาที่จะในช่วงวันหยุดประจำสัปดาห์ (วันเสาร์ – วันอาทิตย์) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจจะศึกษาต่อในระดับปริญญาโททางการบัญชีที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทราบข้อมูลการศึกษาต่อจากเว็บไซต์ จะนำรายได้จากการประกอบอาชีพของตนมาใช้จ่ายในระหว่างช่วงศึกษาต่อ และมีค่าเฉลี่ยแนวโน้มระดับปานกลางที่จะศึกษาต่อปริญญาโททางการบัญชีภายใน 1 – 2 ปีข้างหน้า นอกจากนี้ยังมีความคาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทจะได้งานใหม่ที่ดีกว่าเดิม ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณโดยใช้ผลจากการวิเคราะห์ปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโททางการบัญชี ได้แก่ ปัจจัยด้านความก้าวหน้า และปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายครองชีพ

ทัศนีย์ ทศศรี (2558 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาวิชาการผังเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีและนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2556 เจริญประมาณ 130 คน และเชิงคุณภาพจำนวน 11 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยทางการเงิน ด้านครอบครัว ด้านสังคม และด้านสถาบันการศึกษาในระดับปานกลางถึงมาก โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านสังคมมากที่สุด ผลการเปรียบเทียบความสำคัญของปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับปัจจัยทางการเงิน ด้านครอบครัว ด้านสังคม และด้านสถาบันการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อคิดเห็นที่สำคัญประกอบด้วย การเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น หลักสูตรครณาจารย์ อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ความมีชื่อเสียง สิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยที่ช่วยดึงดูดให้ผู้สนใจเข้ามาศึกษา ความโดดเด่นและจุดด้วย ปัญหาหรืออุปสรรคที่สำคัญคือ ด้านค่าเล่าเรียน และทำเลที่ตั้งอยู่ไกลจากตัวเมืองทำให้ยากลำบากต่อการเดินทางมาศึกษา รวมถึงไม่เอื้อต่อการเรียนเรื่องมือ ข้อเสนอแนะที่สำคัญ ได้แก่ ควรมีการลดค่าเล่าเรียนหรือให้ทุนการศึกษา ควรมีการปรับหลักสูตรให้สามารถรับใบประกอบวิชาชีพได้ ควรมีการประชาสัมพันธ์มากขึ้น และความเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้น ได้แก่ ร้านอาหาร ที่จอดรถ เป็นต้น

วารุณี รักด้วง (2558 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจ ที่มหาวิทยาลัยสยาม เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการใช้แบบสอบถามจากศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันที่อยู่ในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจ ที่

มหาวิทยาลัยสยามจำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คือปัจจัยด้านค่านิยมมีความสำคัญระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านความเชื่อ และด้านเหตุผลส่วนตัวมีความสำคัญระดับน้อยที่สุด และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนระดับปริญญาโท ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย/หลักสูตร (Product) และด้านบุคลากร (People) มีความสำคัญระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย (Place) ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) ด้านกระบวนการจัดการศึกษา (Process) ด้านค่าธรรมเนียมการเรียน (Price) และด้านลักษณะทางกายภาพ (Physical) ตามลำดับ จากการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านกระบวนการจัดการศึกษา ด้านค่าธรรมเนียมการเรียน และด้านลักษณะทางกายภาพ เป็นปัจจัยที่นักศึกษาเห็นว่ามี ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้ายของการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา

อาทิตยา อักษรศรี (2558 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ พนักงานบริษัทเอกชน ในเขตบางรักกรุงเทพมหานคร ที่ยังไม่ได้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท จำนวนทั้งสิ้น 147 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า พนักงานบริษัทเอกชน มีความต้องการและมีความพร้อมที่จะศึกษาต่อระดับปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ 15.6 พนักงานบริษัทเอกชน มีความต้องการแต่ยังมีความพร้อมที่จะศึกษาต่อระดับปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ 61.2 และพนักงานบริษัทเอกชนที่ไม่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อระดับปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ 23.1 โดยส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.7 มีอายุอยู่ในช่วง 21 – 27 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.0 โดยพนักงานบริษัทเอกชนมีอายุเฉลี่ย 28 ปี ซึ่งมีค่าส่วน มีสถานภาพโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.4 มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 46.3 มีซึ่งความสนใจเรียนในภาคพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 63.9 ต้องการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 50.3 และได้รับข้อมูลหรือคำแนะนำจากสื่อประเภทอินเทอร์เน็ต หรือโทรทัศน์ หรือวิทยุคิดเป็นร้อยละ 51.7 ปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพ รายได้ของประชากรต่อเดือน เวลาเรียน สาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อ และสื่อโฆษณาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาเหตุของความไม่พร้อมในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทส่วนมากมีสาเหตุมาจากปัญหาทางด้านเวลามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.8 ความคิดเห็นในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท พบว่า ประชากรต้องการศึกษาต่อเพื่อต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา โดยมีแหล่งค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อจากรายได้ประจำ ในสถานศึกษาในประเทศที่จัดเวลาเรียนที่เหมาะสม

สุชาวดี กิ่งทอง (2559 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่างคือนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สายสังคมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2555 จำนวน

ทั้งหมด 370 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี ร้อยละ 79.19 ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และในจำนวนที่ต้องการศึกษาต่อพบว่า มีแนวโน้มต้องการศึกษาหลังจากได้งานทำมากที่สุด มีแนวโน้มต้องการศึกษาต่อภายใน 2 ปี หลังจบปริญญาตรีมากที่สุด สาเหตุของการศึกษาต่ออันดับแรกคือ ต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน รองลงมาคือ การเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น และการได้รับความรู้เพิ่มขึ้น โดยนิสิตให้ความเห็นว่าสาเหตุที่สำคัญที่สุดในการศึกษาต่อคือ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากที่สุด โดยนิสิตมีความสนใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมากที่สุด รองลงมาคือ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต และส่วนใหญ่ นิสิตมีความสนใจที่จะศึกษาต่อในวันเสาร์-วันอาทิตย์ (เวลา 9.00-16.00 น.) ซึ่งนิสิตมีความสามารถชำระค่าธรรมเนียมตลอดหลักสูตรในการศึกษาต่อ ระดับปริญญาโทเป็นจำนวน 50,000-100,000 บาท มากที่สุด และมากกว่าครึ่งของนิสิตสนใจศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยบูรพา นอกจากนี้ นิสิตมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับดี จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ตัวแปรคณะที่ศึกษาในปัจจุบัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การมีอาชีพเสริม และการมีรายได้จากอาชีพเสริม ที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความต้องการศึกษาต่อ ส่วนตัวแปร เพศ ภูมิลำเนา ที่พักปัจจุบันของนิสิต รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนิสิต รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง อาชีพบิดา อาชีพมารดา ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของบิดา ระดับ การศึกษาขั้น สูงสุดของมารดา ผู้ปกครองหลักของนิสิต และภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา “การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามหัวข้อวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3. การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม ผู้วิจัยได้เลือกประชากรสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยามที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 7,530 คน (ข้อมูลสำนักทะเบียนและวัดผลมหาวิทยาลัยสยาม, 2561)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทราบจำนวนประชากรทั้งหมด และกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผู้วิจัยเลือกใช้สูตรคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ซึ่งสามารถคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

n หมายถึง ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N หมายถึง จำนวนประชากร

e หมายถึง ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง (กำหนดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05)

แทนค่าในสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{7,530}{1+7,530 (0.05)^2}$$

$$n \approx 379.82$$

ดังนั้น จากประชากรทั้งหมด 7,530 คน ตามสูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้ในการวิจัย คือ 379.82 คน ดังนั้นกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทั้งหมดคือ จำนวน 380 คน

3.2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสำรวจการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม โดยอาศัยการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2 ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ คณะที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสมของมหาวิทยาลัยสยาม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งรายได้หลัก โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลระดับความคิดเห็นของปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ จำนวน 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านครอบครัว
2. ด้านการเงิน
3. ด้านสถาบันการศึกษา
4. ด้านสังคม

โดยลักษณะการวัดแบ่งตามระดับความสำคัญของปัจจัยต่างๆ โดยการให้คะแนน (Rating Scale) สำหรับลักษณะคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5
มาก	ให้คะแนน	4
ปานกลาง	ให้คะแนน	3
น้อย	ให้คะแนน	2
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากรมาพิจารณาความถี่ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลคำนวณ โดยคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ช่วงชั้นของค่าคะแนน	คำอธิบายสำหรับการแปลผล
1.00 - 1.80	ระดับน้อยที่สุด
1.81 - 2.60	ระดับน้อย
2.61 - 3.40	ระดับปานกลาง
3.41 - 4.20	ระดับมาก
4.21 - 5.00	ระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบวัดเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5
มาก	ให้คะแนน	4
ปานกลาง	ให้คะแนน	3
น้อย	ให้คะแนน	2
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากรมาพิจารณาความถี่ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลคำนวณ โดยคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ช่วงชั้นของค่าคะแนน	คำอธิบายสำหรับการแปลผล
1.00 - 1.80	ระดับน้อยที่สุด
1.81 - 2.60	ระดับน้อย
2.61 - 3.40	ระดับปานกลาง
3.41 - 4.20	ระดับมาก
4.21 - 5.00	ระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 4 คำถามปลายเปิดข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อคิดเห็น ปัญหาหรืออุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

3.3. การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างเครื่องมือ – ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดกรอบแนวคิด คำนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อสร้างเป็นข้อคำถาม สร้างแบบสอบถาม และทำการปรึกษาคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบ ความชัดเจนของข้อความ ไม่ให้ข้อคำถามมีความหมายซ้ำกัน ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ ความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัดและความสอดคล้องตามนิยามเชิงปฏิบัติการ แล้วนำไปตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเป็นลำดับต่อไป

2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ – ทำการทดสอบค่าความเที่ยง (Reliability) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ชุด เพื่อแสดงว่าแบบสอบถามนี้มีความเที่ยงเพียงพอการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) กำหนดเกณฑ์ยอมรับที่ค่ามากกว่า 0.80

3. นำแบบสอบถามที่มีคุณภาพเหมาะสมที่จะใช้เป็นเครื่องมือไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

3.4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม เพื่อทำการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม จำนวน 380 คน
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยแจกเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม
3. ทำการแจกแบบสอบถามในช่วงเวลาพักกลางวันของนักศึกษา และได้ขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์ในการเข้าไปเก็บแบบสอบถามหลังจากที่การเรียนการสอนของแต่ละคาบสิ้นสุดลง
4. นำแบบสอบถามที่ได้มาทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องมือคอมพิวเตอร์ต่อไป

3.5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาดำเนินการจัดทำข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติ ซึ่งมีการดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด และคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์
2. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล
3. บันทึกข้อมูลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์
4. ประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้สถิติ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ข้อมูลระดับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานและการตัดสินใจศึกษาต่อ โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. วิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยของตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล, ค่าเฉลี่ยของตัวแปรปัจจัยพื้นฐาน และการตัดสินใจศึกษา ต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม โดยการทดสอบค่าเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่มีความเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) สำหรับตัวแปรที่มี เพียง 2 กลุ่ม และทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) สำหรับตัว แปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษา การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยามที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 394 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและนำมาแสดงผลการวิเคราะห์ในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ทั้งนี้ผลการวิจัยจะถูกแบ่งวิเคราะห์ออกเป็น ส่วนต่างๆ ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยง (Reliability Analysis)

4.2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

4.4 ผลการวิเคราะห์การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม

4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็น ปัญหาหรืออุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยง (Reliability Analysis)

การวิเคราะห์ความเที่ยงของตัวแปรเพื่อทดสอบแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 ชุด เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องภายในของแบบสอบถาม ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach ที่เป็นที่ยอมรับคือได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.8 ได้ผลค่าความเที่ยง Cronbach's alpha เท่ากับ 0.907 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.8 ซึ่งเป็นระดับที่ยอมรับได้ จึงนำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการทดสอบแล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4.2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ, เกรดเฉลี่ยสะสมของมหาวิทยาลัยสยาม, คณะที่ศึกษา, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน, แหล่งรายได้ในปัจจุบันของนักศึกษามาจากแหล่งใดมากที่สุด โดยใช้สถิติ ความถี่และค่าร้อยละ

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 394)

ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	138	35.0
หญิง	256	65.0
2. อายุ		
18 ปี	41	10.4
19 ปี	33	8.4
20 ปี	65	16.5
21 ปี	72	18.3
22 ปี	62	15.7
23 ปี	51	12.9
24 ปี	24	6.1
25 ปี	15	3.8
26 ปี	8	2.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ		
27 ปี	3	0.8
28 ปี	4	1.0
29 ปี	1	0.3
30 ปี	4	1.0
32 ปี	4	1.0
34 ปี	2	0.5
35 ปี	1	0.3
43 ปี	2	0.5
44 ปี	1	0.3
45 ปี	1	0.3
3. ระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ		
ม.6	247	62.7
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	27	6.9
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	119	30.2
ปริญญาตรี	1	0.3
4. เกณฑ์เฉลี่ยสะสมของมหาวิทยาลัยสยาม		
ยังไม่มีเกณฑ์เฉลี่ยสะสม (นักศึกษาใหม่)	118	29.9
เกณฑ์เฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00	12	3.0
เกณฑ์เฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50	80	20.3
เกณฑ์เฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00	76	19.3
เกณฑ์เฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50	75	19.0
เกณฑ์เฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00	33	8.4
5. คณะที่ศึกษา		
คณะเกษตรศาสตร์	21	5.3
คณะพยาบาลศาสตร์	37	9.4
คณะบริหารธุรกิจ	175	44.4

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
5. คณะที่ศึกษา		
คณะวิศวกรรมศาสตร์	45	11.4
คณะศิลปศาสตร์	53	13.5
คณะวิทยาศาสตร์	21	5.3
คณะนิเทศศาสตร์	26	6.6
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	15	3.8
หลักสูตรนานาชาติ	1	0.3
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท	212	53.8
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท	133	33.8
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท	31	7.9
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 - 40,000 บาท	8	2.0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 - 50,000 บาท	7	1.8
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 50,000 บาท	3	0.8
7. แหล่งรายได้ในปัจจุบันของนักศึกษามาจากแหล่งใดมากที่สุด		
พ่อแม่/ ผู้ปกครอง	257	65.2
ญาติพี่น้อง	11	2.8
ได้รับทุนการศึกษา/ กยศ. / กรอ. / ทุนอื่นๆ	56	14.2
จากการประกอบอาชีพของตนเอง	70	17.8
รวม	394	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 65.0), อายุ 21 ปี (ร้อยละ 18.3), ระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับคือ ม.6 (ร้อยละ 62.7), ยังไม่มีเกรดเฉลี่ยสะสม (นักศึกษาใหม่) (ร้อยละ 29.9), คณะที่ศึกษาคือคณะบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 44.4) , รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท (ร้อยละ 53.8) และแหล่งรายได้หลักในปัจจุบันของนักศึกษามาจากพ่อแม่/ ผู้ปกครอง มากที่สุด (ร้อยละ 65.2)

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

ได้แก่ ด้านครอบครัว, ด้านการเงิน, ด้านสถาบันการศึกษา และด้านสังคม โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านครอบครัว

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ปัจจัยด้านครอบครัว			
8. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน	3.51	0.869	มาก
9. การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาจากครอบครัว	3.62	0.921	มาก
10. ความพร้อมทางด้านการเงินเช่น เงินออมที่มีเหลือเก็บ	3.40	0.939	ปานกลาง
ด้านครอบครัวโดยรวม	3.51	0.762	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดคือด้านการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาจากครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.51) รองลงมาคือด้านรายได้ของครอบครัวต่อเดือน (ค่าเฉลี่ย 3.62) และด้านที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุดคือด้านความพร้อมทางด้านการเงินเช่น เงินออมที่มีเหลือเก็บ (ค่าเฉลี่ย 3.40)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านการเงิน

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ปัจจัยด้านการเงิน			
11. ค่าบำรุงการศึกษา	3.54	0.882	มาก
12. ค่าหน่วยกิตและค่าลงทะเบียน	3.64	0.884	มาก
13. ค่าหนังสือและอุปกรณ์	3.42	0.829	มาก
14. ค่าอาหารในมหาวิทยาลัย	3.22	0.830	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
15. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าพาหนะเดินทาง และอื่นๆ เป็นต้น	3.31	0.891	ปานกลาง
ด้านการเงินโดยรวม	3.43	0.667	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดคือด้านค่าหน่วยกิตและค่าลงทะเบียน (ค่าเฉลี่ย 3.64) รองลงมาคือด้านค่าบำรุงการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.54) และด้านที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุดคือด้านค่าอาหารในมหาวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย 3.22)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านสถาบันการศึกษา

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา			
16. ช่วงเวลาในการเรียน เช่น เข้า บ่าย เย็น	3.53	0.798	มาก
17. ระยะเวลาในการศึกษา (เทอม, ปี)	3.50	0.805	มาก
18. เดินทางมาเรียนได้สะดวก	3.60	0.923	มาก
19. ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	3.59	0.849	มาก
20. ชื่อเสียงและความรู้ความสามารถของคณาจารย์	3.75	0.840	มาก
21. ความภาคภูมิใจที่ได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย	3.64	0.848	มาก
22. หลักสูตรที่เปิดสอน เช่น วิชาที่เปิดสอนตรงตามความต้องการที่จะเรียน	3.69	0.919	มาก
23. ความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น เจ้าหน้าที่ สื่อโสตทัศนอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและอื่นๆ เป็นต้น	3.54	0.913	มาก
24. มีทุนการศึกษา/ทุนกู้ยืมเรียน	3.49	1.049	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
25. บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น เว็บไซต์, บอร์ด/แผ่นพับ, E-mail, Facebook	3.54	0.902	มาก
26. บรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี	3.61	0.873	มาก
ด้านสถาบันการศึกษาโดยรวม	3.59	0.575	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดคือด้านชื่อเสียงและความรู้ความสามารถของคณาจารย์ (ค่าเฉลี่ย 3.75) รองลงมาคือด้านหลักสูตรที่เปิดสอน เช่น วิชาที่เปิดสอนตรงตามความต้องการที่จะเรียน (ค่าเฉลี่ย 3.69) และด้านที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุดคือด้านมีทุนการศึกษา/ทุนกู้ยืมเรียน (ค่าเฉลี่ย 3.49)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านสังคม

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ปัจจัยด้านสังคม			
27. ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	3.76	0.839	มาก
28. ความมั่นคงในการประกอบอาชีพ	3.82	0.851	มาก
29. การเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น	3.87	0.837	มาก
30. การได้รับความรู้เพิ่มขึ้น	3.92	0.814	มาก
31. การได้รับการยอมรับในสังคม	3.71	0.828	มาก
32. เกียรติยศชื่อเสียง	3.58	0.862	มาก
33. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น	3.71	0.838	มาก
ด้านสังคมโดยรวม	3.77	0.670	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดคือด้านการได้รับความรู้เพิ่มขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.92) รองลงมาคือด้านการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.87) และด้านที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุดคือด้านเกียรติยศชื่อเสียง (ค่าเฉลี่ย 3.58)

4.4 ผลการวิเคราะห์การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
34. ท่านมีความต้องการที่จะศึกษาต่อปริญญาโทมากใน ระดับใด	3.16	1.090	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความต้องการที่จะศึกษาต่อปริญญาโทมากในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.16)

4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็น ปัญหาหรืออุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่เป็นข้อคิดเห็น ปัญหาหรืออุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อแจกแจงความถี่ พบว่าได้ผลดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 จำนวนของนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามข้อคิดเห็น

ข้อคิดเห็น	จำนวน (คน)*
1. ค่าหน่วยกิตและค่าบำรุง	12
2. ไม่มีเวลา	6
3. ทู่นในการศึกษา	4
4. ภาระค่าใช้จ่ายในครอบครัว	4
5. รถติด	2
6. ร้านอาหารกลางวันของวันอาทิตย์หายาก ควรเปิดร้านในวันอาทิตย์ด้วย	2
7. อยากเรียนต่อในระดับปริญญาโทสาขาเกี่ยวกับเฉพาะทาง	2
8. เศรษฐกิจในไทยไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนต่อ	2
9. ระยะเวลาในการเรียน	1
10. คิดว่าไม่ต่อป.โท แต่ป.ตรีก็จะไม่รอดแล้ว	1
11. ต้องการทำงานก่อน หาประสบการณ์	1
12. บ้านไกล	1
13. ต้องดูว่ามีสิ่งที่ยากรู้มากขนาดไหน	1
14. ทุกอย่างแย่ ในเรื่องการสอนระดับปริญญาตรี การควบคุมเด็กนี้แย่ที่สุด เลยคิดว่าถ้าจะเรียนต่อคงที่อื่น ไม่ใช่ที่นี่แน่นอน	1
15. ป.โทกับป.ตรี รายได้ไม่ต่างกันมาก แต่บริษัทที่รับจะเลือกรับป.ตรีมากกว่า	1
16. สาขาที่ต้องการเรียนเปิดน้อยหรือไม่เปิด	1
17. อายุมากเกินไป เรียนจบอาจไม่ได้ใช้ประโยชน์มากเท่าที่ควร	1
18. หากอาชีพจำเป็นต้องใช้ ป.โท ในการทำงานก็อาจเรียน	1
19. อุปกรณ์ในคณะเก่า ไม่ทันสมัย	1
20. อุปกรณ์ยังไม่มีความพร้อม คอมพิวเตอร์และอื่นๆ ไม่เหมาะสมกับค่าเรียนที่แพง ที่อื่นมีตัวเลือกเยอะ ดีกว่า พร้อมกว่า	1
รวม	46

*ผู้ตอบแบบสอบถาม 1 คน มีข้อคิดเห็นได้มากกว่า 1

4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรเพศ

รายการ	เพศ				t	p-value
	ชาย		หญิง			
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
ท่านมีความต้องการที่จะศึกษาต่อปริญญาโทมากในระดับใด	3.14	1.137	3.17	1.066	-2.00	0.710

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายและเพศหญิง มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรอายุ

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
ท่านมีความต้องการที่จะศึกษาต่อปริญญาโทมากในระดับใด	Between Groups	41.021	18	2.279	2.007	0.009*
	Within Groups	425.906	375	1.136		
	Total	466.926	393			

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
ท่านมีความต้องการที่จะศึกษาต่อปริญญาโทมากในระดับใด	Between Groups	1.946	3	0.649	0.544	0.652
	Within Groups	464.980	390	1.192		
	Total	466.926	393			

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมของมหาวิทยาลัยสยาม

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
ท่านมีความต้องการที่จะศึกษาต่อปริญญาโทมากในระดับใด	Between Groups	31.021	5	6.204	5.522	0.000*
	Within Groups	435.905	388	1.123		
	Total	466.926	393			

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมของมหาวิทยาลัยสยามต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรคณะที่ศึกษา

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
ท่านมีความต้องการที่จะศึกษาต่อปริญญาโทมาก	Between Groups	25.265	8	3.158	2.753	0.006*
ในระดับใด	Within Groups	441.661	385	1.147		
	Total	466.926	393			

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
ท่านมีความต้องการที่จะศึกษาต่อปริญญาโทมาก	Between Groups	6.417	5	1.283	1.081	0.370
ในระดับใด	Within Groups	460.509	388	1.187		
	Total	466.926	393			

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรแหล่งรายได้หลักในปัจจุบัน

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
ท่านมีความต้องการที่จะศึกษาต่อปริญญาโทมากในระดับใด	Between Groups	8.076	3	2.692	2.288	0.078
	Within Groups	458.851	390	1.177		
	Total	466.926	393			

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีแหล่งรายได้หลักในปัจจุบันต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านสังคม มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรปัจจัยด้านครอบครัว

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
8. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน	Between Groups	25.360	4	6.340	5.585	0.000*
	Within Groups	441.566	389	1.135		
	Total	466.926	393			
9. การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาจากครอบครัว	Between Groups	23.366	4	5.841	5.123	0.000*
	Within Groups	443.561	389	1.140		
	Total	466.926	393			

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
10. ความพร้อมทางด้านการเงินเช่น เงินออมที่มีเหลือเก็บ	Between Groups	38.359	4	9.590	8.704	0.000*
	Within Groups	428.567	389	1.102		
	Total	466.926	393			
ด้านครอบครัวโดยรวม	Between Groups	57.853	11	5.259	4.911	0.000*
	Within Groups	409.073	382	1.071		
	Total	466.926	393			

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวทุกด้านและปัจจัยด้านครอบครัวโดยรวม มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรปัจจัยด้านการเงิน

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
11. ค่าบำรุงการศึกษา	Between Groups	41.836	4	10.459	9.571	0.000*
	Within Groups	425.091	389	1.093		
	Total	466.926	393			
12. ค่าหน่วยกิตและค่าลงทะเบียน	Between Groups	21.989	4	5.497	4.806	0.001*
	Within Groups	444.937	389	1.144		
	Total	466.926	393			
13. ค่าหนังสือและอุปกรณ์	Between Groups	15.363	4	3.841	3.309	0.011*
	Within Groups	451.563	389	1.161		
	Total	466.926	393			

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
14. ค่าอาหารในมหาวิทยาลัย	Between Groups	6.747	4	1.687	1.426	0.225
	Within Groups	460.180	389	1.183		
	Total	466.926	393			
15. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าพาหนะเดินทาง และอื่นๆ เป็นต้น	Between Groups	6.604	4	1.651	1.395	0.235
	Within Groups	460.322	389	1.183		
	Total	466.926	393			
ด้านการเงินโดยรวม	Between Groups	48.726	17	2.866	2.577	0.001*
	Within Groups	418.200	376	1.112		
	Total	466.926	393			

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ปัจจัยด้านค่าบำรุงการศึกษา, ค่าหน่วยกิตและค่าลงทะเบียน, ค่าหนังสือและอุปกรณ์ และปัจจัยด้านการเงิน โดยรวม มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านค่าอาหารในมหาวิทยาลัย และด้านค่าใช้จ่ายอื่นๆ ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
16. ช่วงเวลาในการเรียน เช่น เข้า ป้าย เข็น	Between Groups	6.599	4	1.650	1.394	0.235
	Within Groups	460.327	389	1.183		
	Total	466.926	393			

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
17. ระยะเวลาในการศึกษา (เทอม, ปี)	Between Groups	19.444	4	4.861	4.226	0.002*
	Within Groups	447.482	389	1.150		
	Total	466.926	393			
18. เดินทางมาเรียนได้สะดวก	Between Groups	25.131	4	6.283	5.532	0.000*
	Within Groups	441.795	389	1.136		
	Total	466.926	393			
19. ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	Between Groups	14.248	4	3.562	3.061	0.017*
	Within Groups	452.678	389	1.164		
	Total	466.926	393			
20. ชื่อเสียงและความรู้ความสามารถของคณาจารย์	Between Groups	13.939	4	3.485	2.992	0.019*
	Within Groups	452.988	389	1.164		
	Total	466.926	393			
21. ความภาคภูมิใจที่ได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย	Between Groups	17.356	4	4.339	3.754	0.005*
	Within Groups	449.570	389	1.156		
	Total	466.926	393			
22. หลักสูตรที่เปิดสอน เช่น วิชาที่เปิดสอนตรงตามความต้องการที่จะเรียน	Between Groups	20.261	4	5.065	4.411	0.002*
	Within Groups	446.665	389	1.148		
	Total	466.926	393			
23. ความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น เจ้าหน้าที่ สื่อ โสตทัศนอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย และอื่นๆ เป็นต้น	Between Groups	17.782	4	4.446	3.850	0.004*
	Within Groups	449.144	389	1.155		
	Total	466.926	393			

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
24. มีทุนการศึกษา/ทุน กู้ยืมเรียน	Between Groups	17.924	4	4.481	3.882	0.004*
	Within Groups	449.003	389	1.154		
	Total	466.926	393			
25. บริการข้อมูลข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์ผ่าน ช่องทางต่างๆ เช่น เว็บไซต์, บอร์ด/แผ่นพับ, E-mail, Facebook	Between Groups	24.217	4	6.054	5.320	0.000*
	Within Groups	442.709	389	1.138		
	Total	466.926	393			
26. บรรยากาศและ สภาพแวดล้อมที่ดี	Between Groups	16.731	4	4.183	3.614	0.007*
	Within Groups	450.195	389	1.157		
	Total	466.926	393			
ด้านสถาบันการศึกษา โดยรวม	Between Groups	80.666	34	2.373	2.205	0.000*
	Within Groups	386.261	359	1.076		
	Total	466.926	393			

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ปัจจัยด้านระยะเวลาในการศึกษา, การเดินทางมาเรียนได้สะดวก, ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย, ชื่อเสียงและความรู้ความสามารถของคณาจารย์, ความภาคภูมิใจที่ได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย, หลักสูตรที่เปิดสอน, ความพร้อมในด้านต่างๆ, มีทุนการศึกษา/ทุนกู้ยืมเรียน, บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ผ่านช่องทางต่างๆ, บรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี และปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาโดยรวม มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านช่วงเวลาในการเรียนไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามตัวแปรปัจจัยด้านสังคม

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
27. ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	Between Groups	27.030	4	6.757	5.976	0.000*
	Within Groups	439.897	389	1.131		
	Total	466.926	393			
28. ความมั่นคงในการประกอบอาชีพ	Between Groups	29.972	4	7.493	6.671	0.000*
	Within Groups	436.955	389	1.123		
	Total	466.926	393			
29. การเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น	Between Groups	45.450	4	11.362	10.487	0.000*
	Within Groups	421.477	389	1.083		
	Total	466.926	393			
30. การได้รับความรู้เพิ่มขึ้น	Between Groups	34.592	4	8.648	7.781	0.000*
	Within Groups	432.335	389	1.111		
	Total	466.926	393			
31. การได้รับการยอมรับในสังคม	Between Groups	29.998	4	7.499	6.677	0.000*
	Within Groups	436.929	389	1.123		
	Total	466.926	393			
32. เกียรติยศชื่อเสียง	Between Groups	35.123	4	8.781	7.910	0.000*
	Within Groups	431.804	389	1.110		
	Total	466.926	393			
33. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น	Between Groups	28.772	4	7.193	6.386	0.000*
	Within Groups	438.154	389	1.126		
	Total	466.926	393			

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
ด้านสังคมโดยรวม	Between Groups	62.827	23	2.732	2.501	0.000*
	Within Groups	404.099	370	1.092		
	Total	466.926	393			

*ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ปัจจัยด้านสังคมทุกด้านและปัจจัยด้านสังคมโดยรวม มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสำรวจปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม 2) เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม 3) เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ที่ มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 394 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ คณะที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสมของมหาวิทยาลัยสยาม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งรายได้หลัก โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านครอบครัว, ด้านการเงิน, ด้านสถาบันการศึกษา และด้านสังคม ลักษณะของคำถามเป็นแบบประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ จำนวน 26 ข้อ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม เป็นแบบประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็น ปัญหาหรืออุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท เป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

ผู้การวิจัยได้ทดสอบค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient of Alpha) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ชุด ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามในส่วนของปัจจัยพื้นฐาน เท่ากับ 0.907 มีค่าสูงกว่า 0.8 ซึ่งเป็นระดับที่ยอมรับได้

การวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้ศึกษาวิจัยทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ มีดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้สถิติ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานและการตัดสินใจศึกษาต่อ โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) วิเคราะห์เพื่อทดสอบระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรปัจจัยบุคคล, ค่าเฉลี่ยของตัวแปรปัจจัยพื้นฐาน และการตัดสินใจต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม โดยการทดสอบ T-test สำหรับตัวแปรที่มีเพียง 2 กลุ่ม และทดสอบ ANOVA สำหรับตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

5.1 สรุปผลการวิจัย

การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยามสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 65.0), อายุ 21 ปี (ร้อยละ 18.3), ระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับคือ ม.6 (ร้อยละ 62.7), ยังไม่มีเกรดเฉลี่ยสะสม (นักศึกษาใหม่) (ร้อยละ 29.9), คณะที่ศึกษาคือคณะบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 44.4), รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท (ร้อยละ 53.8) และแหล่งรายได้หลักในปัจจุบันของนักศึกษามาจากพ่อแม่/ ผู้ปกครอง มากที่สุด (ร้อยละ 65.2)

2) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

จากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของปัจจัยพื้นฐาน ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยพื้นฐานทั้ง 4 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ปัจจัยด้านสังคม มีระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.77, ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา มีระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.59, ปัจจัยด้านครอบครัว มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.51 และ ปัจจัยด้านการเงิน มีระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.43 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถสรุปผลได้ดังนี้

-ปัจจัยด้านสังคม มีระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.77 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อที่มีความสำคัญที่สุดคือ ด้านการได้รับความรู้เพิ่มขึ้น (ค่าเฉลี่ย

3.92) รองลงมาคือด้านการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.87) และด้านที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุดคือด้านเกียรติยศชื่อเสียง (ค่าเฉลี่ย 3.58)

- ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา มีระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อที่มีความสำคัญที่สุด ด้านชื่อเสียงและความรู้ความสามารถของคณาจารย์ (ค่าเฉลี่ย 3.75) รองลงมาคือด้านหลักสูตรที่เปิดสอน เช่น วิชาที่เปิดสอนตรงตามความต้องการที่จะเรียน (ค่าเฉลี่ย 3.69) และด้านที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุดคือด้านมีทุนการศึกษา/ทุนกู้ยืมเรียน (ค่าเฉลี่ย 3.49)

- ปัจจัยด้านครอบครัว มีระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ข้อที่มีความสำคัญที่สุด คือ ด้านการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาจากครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.51) รองลงมาคือด้านรายได้ของครอบครัวต่อเดือน (ค่าเฉลี่ย 3.62) และด้านที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุดคือด้านความพร้อมทางด้านการเงินเช่น เงินออมที่มีเหลือเก็บ (ค่าเฉลี่ย 3.40)

- ปัจจัยด้านการเงิน มีระดับความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ข้อที่มีความสำคัญที่สุดคือ ด้านกำหนดยกคิดและค่าลงทะเบียน (ค่าเฉลี่ย 3.64) รองลงมาคือด้านค่าบำรุงการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.54) และด้านที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุดคือด้านค่าอาหารในมหาวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย 3.22)

3) ผลการวิเคราะห์การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความต้องการที่จะศึกษาต่อปริญญาโทในระดับปานกลาง ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.16

5.2 อภิปรายผลการวิจัยและผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการศึกษา การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลได้ข้อสรุปซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

1. อายุ มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ กิ่งทอง (2559) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งมี

ผลการวิจัยว่าอายุมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกัน

2. เกรดเฉลี่ยสะสมของมหาวิทยาลัยสยาม มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาวดี กิ่งทอง (2559) ซึ่งมีผลการวิจัยว่าเกรดเฉลี่ยสะสมมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกัน

3. คณะที่ศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาวดี กิ่งทอง (2559) ซึ่งมีผลการวิจัยว่าคณะที่ศึกษามีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกัน

ปัจจัยพื้นฐาน

1. ด้านครอบครัว พบว่า รายได้ของครอบครัวต่อเดือน และการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาจากครอบครัว มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนินทร์ เลิศประภาภรณ์ (2553) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโททางการบัญชี และทัศนีย์ ทศศรี (2558) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาวิชาการผังเมืองคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีผลการวิจัยว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่ารายได้ของครอบครัวต่อเดือน และการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาจากครอบครัว มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมากเช่นเดียวกัน

2. ด้านการเงิน พบว่า ค่าบำรุงการศึกษา และค่าหน่วยกิตและค่าลงทะเบียน มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนินทร์ เลิศประภาภรณ์ (2553), ทัศนีย์ ทศศรี (2558) และวารุณี รักด้วง (2558) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจ ที่มหาวิทยาลัยสยาม ซึ่งมีผลการวิจัยว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ค่าบำรุงการศึกษา และค่าหน่วยกิตและค่าลงทะเบียน มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมากเช่นเดียวกัน ด้านค่านั่งสือและอุปกรณ์ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ ทศศรี (2558) ซึ่งมีผลการวิจัยว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ด้านค่านั่งสือและอุปกรณ์ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน, ด้านค่าอาหารในมหาวิทยาลัย และค่าใช้จ่ายอื่นๆ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนินทร์ เลิศประภาภรณ์ (2553) ซึ่งมีผลการวิจัยว่าผู้ตอบแบบสอบถามมี

ความคิดเห็นว่า ด้านค่าอาหารในมหาวิทยาลัย และค่าใช้จ่ายอื่นๆ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

3. ด้านสถาบันการศึกษา ช่วงเวลาในการเรียน, ระยะเวลาในการศึกษา, ความภาคภูมิใจที่ได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย, หลักสูตรที่เปิดสอน และความพร้อมในด้านต่างๆ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนินทร์ เลิศประภาภรณ์ (2553) และทัศนีย์ ทัศนีย์ (2558) ซึ่งมีผลการวิจัยว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ช่วงเวลาในการเรียน, ระยะเวลาในการศึกษา, ความภาคภูมิใจที่ได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย, หลักสูตรที่เปิดสอน และความพร้อมในด้านต่างๆ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมาก เช่นเดียวกัน ในด้านความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และ ชื่อเสียงและความรู้ความสามารถของคณาจารย์ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนินทร์ เลิศประภาภรณ์ (2553), ทัศนีย์ ทัศนีย์ (2558) และวารุณี รักด้วง (2558) ซึ่งมีผลการวิจัยว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และ ชื่อเสียงและความรู้ความสามารถของคณาจารย์ ซึ่งมีผลการวิจัยว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า การเดินทางมาเรียนได้สะดวกมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมากเช่นเดียวกัน ในด้านการเดินทางมาเรียนได้สะดวก มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของसानิตย์ ดีวินิจ (2553) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ส่วนประสมทางการตลาดและความต้องการส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ สหกรณ์ (ภาคพิเศษ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ของบุคลากรสหกรณ์, ทัศนีย์ ทัศนีย์ (2558) และวารุณี รักด้วง (2558) ซึ่งมีผลการวิจัยว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า การเดินทางมาเรียนได้สะดวก มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมากเช่นเดียวกัน

4. ด้านสังคม การเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนินทร์ เลิศประภาภรณ์ (2553) และทัศนีย์ ทัศนีย์ (2558) ซึ่งมีผลการวิจัยว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า การเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมากเช่นเดียวกัน ในด้าน ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และ ความมั่นคงในการประกอบอาชีพ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนินทร์ เลิศประภาภรณ์ (2553) ซึ่งมีผลการวิจัยว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และ ความมั่นคงในการประกอบอาชีพมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมากเช่นเดียวกัน ในด้าน การได้รับความรู้เพิ่มขึ้น มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วารุณี รักด้วง

(2558) ซึ่งมีผลการวิจัยว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า การได้รับความรู้เพิ่มขึ้นมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมากเช่นเดียวกัน ในด้าน การได้รับการยอมรับในสังคม มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สานิตย์ดี วินิจ (2553) ซึ่งมีผลการวิจัยว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า การได้รับการยอมรับในสังคมมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมากเช่นเดียวกัน ในด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนี ทศศรี (2558) ซึ่งมีผลการวิจัยว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า เกียรติยศชื่อเสียงมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทในระดับมากเช่นเดียวกัน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล และการตัดสินใจต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่มีความเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) สำหรับตัวแปรที่มีเพียง 2 กลุ่ม และทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) สำหรับตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรอิสระ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ, เกรดเฉลี่ยสะสมของมหาวิทยาลัยสยาม, คณะที่ศึกษา, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และแหล่งรายได้หลักพบว่ามีตัวแปรอิสระ รวมทั้งสิ้น 7 ตัวแปร พบว่ามีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปรที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทคือ อายุ มีค่า p-value เท่ากับ 0.009, เกรดเฉลี่ยสะสมของมหาวิทยาลัยสยามมีค่า p-value เท่ากับ 0.000 และ คณะที่ศึกษา มีค่า p-value เท่ากับ 0.006 ดังนั้นจึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 ว่าปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านสังคมมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรปัจจัยพื้นฐานและการตัดสินใจต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม โดยการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรอิสระ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านสังคม รวม

ทั้งสิ้น 4 ตัวแปร พบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปรที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทคือ ปัจจัยด้านครอบครัว มีค่า p-value เท่ากับ 0.000, ปัจจัยด้านการเงิน มีค่า p-value เท่ากับ 0.001, ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา มีค่า p-value เท่ากับ 0.000 และ ปัจจัยด้านสังคม มีค่า p-value เท่ากับ 0.000

ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ รายได้ของครอบครัวต่อเดือน, การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาจากครอบครัว, ความพร้อมทางการเงินเช่น เงินออมที่มีเหลือเก็บ และ ปัจจัยด้านครอบครัวโดยรวม มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านการเงิน ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา, ค่าหน่วยกิตและค่าลงทะเบียน, ค่าหนังสือและอุปกรณ์ และปัจจัยด้านการเงินโดยรวม มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านค่าอาหารในมหาวิทยาลัย และด้านค่าใช้จ่ายอื่นๆ ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ได้แก่ ระยะเวลาในการศึกษา, การเดินทางมาเรียนได้สะดวก, ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย, ชื่อเสียงและความรู้ความสามารถของคณาจารย์, ความภาคภูมิใจที่ได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย, หลักสูตรที่เปิดสอน, ความพร้อมในด้านต่างๆ, มีทุนการศึกษา/ทุนกู้ยืมเรียน, บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ผ่านช่องทางต่างๆ, บรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี และปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาโดยรวม มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านช่วงเวลาในการเรียนไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน, ความมั่นคงในการประกอบอาชีพ, การเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น, การได้รับความรู้เพิ่มขึ้น, การได้รับการยอมรับในสังคม, เกียรติยศชื่อเสียง, การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น และปัจจัยด้านสังคมโดยรวม มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นจึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2 ว่าปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านสังคมมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการศึกษาเรื่อง การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านอายุ ควรมีการประชาสัมพันธ์ที่ทั่วถึงและชัดเจนเกี่ยวกับการศึกษาระดับปริญญาโท ว่ามีการเรียนการสอนเป็นอย่างไร เวลาใด ระยะเวลาเท่าใด คณะและสาขาอะไรบ้าง รวมถึงข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในการเข้าศึกษา ให้แก่นักศึกษาในทุกชั้นปี โดยให้ความสำคัญกับนักศึกษาที่มีอายุน้อยมากกว่านักศึกษาที่มีอายุมาก

2. เกรดเฉลี่ยสะสม ควรให้ความสำคัญในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาระดับปริญญาโทกับกลุ่มนักศึกษาใหม่และกลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.51 ถึง 4.00 เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้มีความต้องการศึกษาระดับปริญญาโทมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 ลงมา

3. คณะที่ศึกษา อาจพิจารณาให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์กับคณะเภสัชศาสตร์, พยาบาลศาสตร์, บริหารธุรกิจ, วิศวกรรมศาสตร์ และศิลปะศาสตร์ มากกว่าคณะอื่น เนื่องจากพบว่าคณะเหล่านี้มีความต้องการศึกษาระดับปริญญาโทมากกว่าคณะวิทยาศาสตร์, นิเทศศาสตร์, และเทคโนโลยีสารสนเทศ

4. ปัจจัยพื้นฐานด้านครอบครัว ควรมีการสนับสนุนการกู้ยืมจากราชการเพื่อการศึกษา ซึ่งจะทำให้สามารถแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของครอบครัวได้มากขึ้น

5. ปัจจัยพื้นฐานด้านการเงิน

-ควรมีการชี้แจงให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีทราบว่าหากเข้าศึกษาระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยจะมีข้อดีอย่างไรบ้าง เช่น ทุนการศึกษาสำหรับศิษย์เก่า, ทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและได้รับเกียรติคุณ เป็นต้น เพื่อให้สามารถแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาได้มากขึ้น

-อาจพิจารณาเปลี่ยนเงื่อนไขการให้ทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและได้รับเกียรติคุณ เป็นกำหนดจากเกรดเฉลี่ยสะสมที่จบการศึกษาแทน เนื่องจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีบางส่วนมีผลการเรียนดีแต่ไม่ได้รับเกียรติคุณเนื่องจากย้ายคณะหรือเกิดความผิดพลาดในการเรียนบางรายวิชา ส่งผลให้นักศึกษาดังกล่าวไม่ได้รับทุนเรียนดีในกรณีที่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

6. ปัจจัยพื้นฐานด้านสถาบันการศึกษา

-อาจารย์ผู้สอนควรมีการปรับวิธีการสอนให้ง่ายต่อการเข้าใจโดยอาศัยเทคโนโลยี/ตำราเรียน รวมถึงมีความเป็นมิตรต่อนักศึกษา

-ควรมีการเปิดสอนหลักสูตรที่ได้รับความสนใจจากนักศึกษามากขึ้น

-ส่งเสริมภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยโดยการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำเร็จหรือชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย รวมถึงมีการอ้างอิงถึงบุคคลที่มีชื่อเสียงที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย เป็นต้น

7. ปัจจัยพื้นฐานด้านสังคม

-อาจพิจารณาให้มีการอนุญาตให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีที่สนใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท ได้ทดลองเข้าฟังการเรียนระดับปริญญาโทประมาณ 3 ครั้งแรกของวิชา เพื่อให้ทราบว่าการเรียนระดับปริญญาโทเป็นอย่างไร ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นในระดับที่พึงพอใจหรือไม่

-ควรมีการติดตามสถานะการทำงานของนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท เพื่อนำความสำเร็จในด้านหน้าที่การงาน อาชีพของนักศึกษาเหล่านี้มาเป็นกรณีศึกษาหรือตัวอย่างในการเชิญชวน/ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งอาจทำให้ทราบตัวแปรอื่นๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท

2. ควรมีการวิจัยการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทในมหาวิทยาลัยต่างๆ เพื่อจะได้ทราบว่านักศึกษาเหล่านั้นเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยต่างๆ นั้นด้วยเหตุผลใด

3. ควรมีการวิจัยการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของ คณะสาธารณสุขศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์, คณะนิติศาสตร์, วิทยาลัยดนตรีและศิลปะการแสดง SCA และหลักสูตรนานาชาติ เพื่อจะได้ทราบว่าคณะเหล่านี้มีการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทมากในระดับใด

บรรณานุกรม

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2542). *จอมปราชญ์นักการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มิน เซอร์วิสเซ็พพลาย.
- ชนินทร์ เลิศประภาภรณ์. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโททางการบัญชี*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐพงษ์ นนทะธรรม, สมพร จิระฤทธิ์ขำรง และ สุวิชา วิโรจน์ทินกร. (2550). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยในการศึกษาระดับปริญญาโท กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐที่มีศูนย์กลางอยู่ในส่วนภูมิภาคและเปิดศูนย์บริการการศึกษา ณ กรุงเทพมหานคร*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทัศนีย์ พัสศรี. (2558). *การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาวิชาการผังเมืองคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมืองมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปริญภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2557). *พื้นฐานและหลักการการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มิน เซอร์วิสเซ็พพลาย.
- พิริยะ ผลพิรุฬห์. (2558). *เศรษฐศาสตร์การศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยสยาม. (2558). *คู่มือนักศึกษาและหลักสูตร 2558 - 2559*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.
- มูลนิธิพระดาบส. (2543). *คำพ่อสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงเทพฯ.
- วารุณี รักด้วง. (2558). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจ ที่มหาวิทยาลัยสยาม*. (สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.
- ศิริจรรยา แก้วสารภูมิ. (2556). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาในการเลือกศึกษา และพฤติกรรมในการเลือกเข้าศึกษาต่อคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ระดับปริญญาตรี)*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สุภร เสรีรัตน์, ปริญ ลักขิตานนท์, งามอาจ ปทะวานิช. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: วีระฟิล์ม และไซเท็กซ์ จำกัด.

सानิตย์ ดีวินิจ. (2553). ส่วนประสมทางการตลาดและความต้องการส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ (ภาคพิเศษ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ของบุคลากรสหกรณ์. (การค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. (2559). เสียงสะท้อนเด็ก ม ปลาย. เข้าถึงได้จาก <http://www.qlf.or.th/Home/Contents/1104> .

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. สถิติพื้นฐานที่เป็นอนุกรมเวลา. เข้าถึงได้จาก <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries.html>.

สุชาติ กิ่งทอง. (2559). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพา. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุมาลี สังข์ศรี. (2548). รายงานการวิจัยการจัดการเรียนรู้ของแหล่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.

อภิสิทธิ์ ไชยขงค์ และจุฑาทิณี ชนะศึก. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ. (สารนิพนธ์ปริญญามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาบัณฑิต). ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

อาทิตยา อักษรศรี. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.

อุบลวรรณ ภาวานันท์. (2555). จิตวิทยาการรู้คิด และปัญญา (Cognitive Psychology). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

แบบสอบถาม

การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

2. อายุ ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ

() 1. ม.6

() 2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

() 3. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

() 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. เกรดเฉลี่ยสะสมของมหาวิทยาลัยสยาม

() 1. ยังไม่มีเกรดเฉลี่ยสะสม (นักศึกษาใหม่)

() 2. เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00

() 3. เกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50

() 4. เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00

() 5. เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50

() 6. เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00

5. คณะที่ศึกษา

() 1. คณะสาธารณสุขศาสตร์

() 2. คณะแพทยศาสตร์

() 3. คณะเภสัชศาสตร์

() 4. คณะพยาบาลศาสตร์

() 5. คณะบริหารธุรกิจ

() 6. คณะวิศวกรรมศาสตร์

() 7. คณะศิลปศาสตร์

() 8. คณะวิทยาศาสตร์

() 9. คณะนิเทศศาสตร์

() 10. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

() 11. คณะนิติศาสตร์

() 12. วิทยาลัยดนตรีและศิลปะการแสดง SCA

() 13. หลักสูตรนานาชาติ

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่าน

() 1. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท

() 2. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท

() 3. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท

() 4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 - 40,000 บาท

() 5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 - 50,000 บาท

() 6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 50,000 บาท

7. แหล่งรายได้ในปัจจุบันของนักศึกษามาจากแหล่งใดมากที่สุด

- () 1. พ่อแม่/ ผู้ปกครอง
 () 2. ญาติพี่น้อง
 () 3. ได้รับทุนการศึกษา/ กยศ./ กรอ./ ทุนอื่นๆ
 () 4. จากการประกอบอาชีพของตนเอง
 () 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน					
9. การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาจากครอบครัว					
10. ความพร้อมทางด้านการเงินเช่น เงินออมที่มีเหลือเก็บ					
11. ค่าบำรุงการศึกษา เช่น ค่าธรรมเนียม, ค่าไฟฟ้ามหาลัย					
12. ค่าหน่วยกิตและค่าลงทะเบียน					
13. ค่าหนังสือและอุปกรณ์					
14. ค่าอาหารในมหาวิทยาลัย					
15. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าพาหนะเดินทาง และอื่นๆ เป็นต้น					
16. ช่วงเวลาในการเรียน เช่น เช้า บ่าย เย็น					
17. ระยะเวลาในการศึกษา (จำนวนเทอม, จำนวนปี)					
18. การเดินทางมาเรียนได้สะดวก					
19. ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย					
20. ชื่อเสียงและความรู้ความสามารถของคณาจารย์					
21. ความภาคภูมิใจที่ได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย					
22. หลักสูตรที่เปิดสอน เช่น วิชาที่เปิดสอนตรงตามความต้องการที่จะเรียน					
23. ความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น เจ้าหน้าที่ สื่อ โสตทัศนอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและอื่นๆ เป็นต้น					
24. การมีทุนการศึกษา/ทุนกู้ยืมเรียน					

ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
25. บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น เว็บไซต์, บอร์ด/แผ่นพับ, E-mail, Facebook					
26. บรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี					
27. ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน					
28. ความมั่นคงในการประกอบอาชีพ					
29. การเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น					
30. การได้รับความรู้เพิ่มขึ้น					
31. การได้รับการยอมรับในสังคม					
32. เกียรติยศชื่อเสียง					
33. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น					

ส่วนที่ 3 การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
34. ท่านมีความต้องการที่จะศึกษาต่อปริญญาโทมากในระดับใด					

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็น ปัญหาหรืออุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม